

LIVIU-FLORIAN JIANU

IMNURILE FĂȚĂRNICIEI

SEMĂNĂTORUL
Editura online - iulie 2011

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Dante: *INFERNUL, Cîntul XXXIII* - imagini

(ALBERTO MARTINI)

„...luă iar în mîna tidva cea scîrboasă /
și-înfipse dinții-într-însa, ca ogarul.”
(v. 77,78)

„Un cuvânt rău îi face răi chiar și pe cei buni, iar un cuvânt bun îi face buni chiar și pe cei răi.” (avva Macarie)

„Odată, un frate de la Sketis a greșit. S-a întrunit adunarea bătrânilor și l-au chemat și pe avva Moise, dar el nu voia să vină. Preotul a trimis după el zicându-i: „*Vino, oamenii te așteaptă.*” El s-a sculat și a venit, cărînd în spate un coș găurit plin cu nisip. Uimiți de apariția lui, frații l-au întrebat: „*Ce înseamnă aceasta, părinte?*” Bătrînul le-a răspuns: „*Păcatele mele curg în spatele meu, eu nu le văd, dar vin astăzi ca să judec păcatele altuia*”. Auzind acestea, nu i-au mai spus nimic fratelui păcătos, ci i-au cerut iertare.”

(PATERIC)

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

RANA ÎN LUMINĂ

De m-aș uita în rănille adevărate,
aș vrea în burta mamei să fi mas,
căci rană-ți sunt, și sângerez păcate,
și cui îți sunt, și-n rana ta, popas –

Și umbrei mele, nu îi sunt stăpânul,
și unde cade, n-am putere, n-am,
să-I țin Dumnezeirii Tale, spinul,
cu năruitul suflet, să-ți fiu ram –

De aș privi în rana de lumină,
aș vrea o veșnicie să fiu lut,
să nu cumva pe Tatăl să-l sărut,
pe rana Dumnezeului din tină –

Atunci sărut doar rana din icoană
și neștiut, aș vrea să fiu pământ,
pe care picuri dragoste din rană
și arde-n turmă, fără un cuvânt...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

ICOANA SFINTEI PARASCHIVA

Icoană cu ochii de mare,
Pe mărilor tale colind,
Doar lacrimi, lumină de sare,
De lacrima ta mă tot prind ...

Și lacrima ta-i o colindă,
Surâsul amar o-mpăcare,
Cu lacrima, ciob în oglindă,
Ai inima bulgăr de sare ...

Și apa, și valul, și pleoapa,
Din clopotul ei se adapă,
Și marea de lacrimi ți-e groapa,
Și eu – lumânarea pe apă ...

Se vede de sus o tăcere,
Și-o liniște-n care se-aud
Cum cad picături de-nviere
Pe creștetul pruncilor crud...

Ciobită, tăiată, răbdată,
Lumină pe care am scris
Cu sânge pe-o candelă-fată,
Cu focul pe ochii de vis,

Când tu m-ai salvat, te-am ucis...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

ATÂT S-A DAT

Atâta a fost dat. Doar cerul gol. Pământul
Pe care-ți calci în liniște cuvântul.
Copacii verzi. Și râul limpede ca aerul în crengi.
Și Ioan pe mal, înfășurat în cergi
La mijloc.

Și Ioan botează omul, sau chiar pe Dumnezeu l-a botezat?

Mulți zic că botezat a fost Iisus cu duhul sfânt, și apă.
Că Fiul e-n Treime întru Duh, și Tată,
Dar iconarul s-a gândit să pună-n loc
Un porumbel cu ghiocelul de lumină-n cioc:

Atâta a mai fost. O pasăre străluminând,
Înaltă.

Ioan nu a ridicat palate: pădurile i-au fost singurătate,
Mâncat-a miere de albine, doar, băut-a apă,
Și limba lui striga: „Lăsați păcatul,
Veniți și pocăiți-vă căci vine Altul.”
Atât a jinduit din lume Ioan, să ia: Păcatul.

Atât a fost. Doar cerul. Și pământul gol pe cergi.
Copacii verzi. Și râul limpede ca sufletul pe crengi.

Atât a fost: pământ imaculat.
Pădure sfântă, cer apropiat.
Și apă.

Și Domnul a venit și a luat
Păcatul tuturor.

Atât
Din toată inima, în orice timp,
Atât i-am dat.

Atâta a fost dat.
Și Ioan, prin cerul gol, atât s-a dat,
Trecea, în mâini cu capul retezat,

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Printre copaci de sânge, îmbăiat,
Și gura-i de țărână se surpa în gând șoptind:
„Păcat !...”.

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CUTIA MILEI

Să pui doar lacrimi în cutia milei.
Bănuți de toamnă, despletite flori -
În timp ce sângele, afară, pe comori
Se va negocia, la prețul zilei -

Să nu pui niciodată nici-un sfânt
Aici, lângă icoana afumată;
Lăsați măcar un Dumnezeu fără de plată,
Și flori ușoare, neplătite-n pat, la danț -

Atunci e-atât de lină și pustie
Biserica în care o bătrână
Mai vede-un rest la toată lumea vie,
Un rest de flori, ce-i tremură în mână...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

MÂNGÂIE-NE, DOAMNE

Mângâie-ne, Doamne, Tu, cununa vieții,
Sfinte, miluiește-ne pe noi,
Vino și ne unge zorii dimineții
Cu Lumina vieții de apoi –

...

Iartă-ne tot răul, dă-ne bunătate,
Bunule de suflete Păstor,
Tu ești Viața care viață ne împarte,
Vindecă-ne rănila ce dor –

....

Bunule Părinte, Fiu al celor Sfinte,
Reazămă-ne crucea căpătâi,
Mila dă-ne nouă, suflet de Părinte,
Și credința-n Tine, mai întâi –

...

Uite, Doamne, cina ce-a jertfit Lumina
Pentru lăcomia de arginți,
Mielule pe cruce, n-ai știut ce-i vina,
Iartă-ne părinții de părinți –

...

Leagă-ne, Prea Sfinte, lacrima de minte,
Inima trezește-ne-o din somn,
Să îți fim copiii, tu ne fii Părinte,
Și iubirii, Blândul Nostru Domn –

...

Doamne, o minune, dă-ne, rugăciunea
Și răbdarea-n numele Tău Sfânt,
Inima cea frântă să îți bea minunea
Fapta să-ți aducă la Cuvânt –

...

Doamne Prea Puternic, suflete cucernic,
Ține-ne ispitele în frâu,
Pașii de Lumină să-Ți urmăm, și Sfetnic
Veșnic fii în fiii tăi de grâu –

...

Doamne, ne învață, să-ți urmăm povața,
Scaldă-ne în Sfântul Tău Botez,
Dragostea și mila, Calea Ta și Viața

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Să ne fie dragoste și crez.

...

Îți cântăm Lumina ce ne spală vina,
Bunule și Sfânt Mântuitor,
Mângâie-ne, Doamne, când ne doare tina,
Și ne e de Tine-atât de dor

...

Suflete, slăvește, Domnul se gătește
Să îți vină-acum în ajutor,
Suflete mărește și pe românește,
Sfinții care vin din viitor.

...

Suflete, primește Domnul Tău, cerește,
Bea din cupa lacrimilor lui,
Rugăciunea-ți fie pâine, vin și crește
Slava Tatălui și Fiului.

...

Fraților, din Tată, noi venim în tată,
Și plecăm la Domnul într-un gând,
Să –și înfeșe turma, pe Lumină, roată
Să-i mângâie sufletul plâpând.

...

Fraților, să plângem, lacrima cântare
Fie Dumnezeuului de Sus,
Slabi de suntem, Doamne, lacrima-nchinare
Fie-Ți, Dumnezeule Iisus !

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

NU MĂ CREDE

Nu mă crede, Doamne, când mă închin
Când cerșesc mila Ta,
Din fățarnicia mea de creștin
Numai lacrima mă va răscumpăra –

Rugăciunile mele de bine pot ține
Freamătul cărnii mele în frâu?
Numai Tu ai puterea de-a plânge odată cu mine,
Cerne-mă ca pe grâu!

Din sâmburele meu de păcat îmi arată
Calea spre mântuirea deșertăciunii ce sunt,
Sufletul meu răzvrătit când Te cheamă, Te caută,
Atinge-l! Dăruiește-i răbdarea credinței, curată –
Învață-l să bată – precum în cer – aici, pe pământ!
Înainte de primul cuvânt,
Cu fiecare suflare
Și dincolo de mormânt,
Al Tău este, Doamne!

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

ȚIE MĂ ROG

Ție mă rog pentru fiecare mișcare a mâinii,
Pentru puterea de-a pune pas lângă pas.
Caldă bătaie și sfânta răbdare a pâinii
Inimii mele, inimii Tale le las –

Du-mă, Doamne-n chilie de timp tăinută,
Unde vei bate în mine cu toacă de lemn,
Domn al iubirii și lacrimii nerostită,
Și întru rostire, pecetea primului semn –

Căile Tale, care la Tine vin toate, se cern,
Neurgisite, nevinovate și mute,
Ca o copaie de stele născute și nevăzute,
Ninge-vor dulce peste orașele și satele lumii, etern –

Ție mă rog pentru fiecare mișcare a mâinii,
Pentru puterea de-a fi slab în putere,
Și-n slăbiciune, fagurul Tău de miere
Astăzi – durere, mâine-nviere – a pâinii.

Și-nchide-mi ochii setoși să Te vadă în noapte
Când îngerii toți se vor naște din vise, în somn,
O lumânare arzând în livada-ntre merele coapte –
Lângă desculțe, urmele Tale de ceară, și Domn...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

PE TINE TE-AU UITAT?

Învățătorule, pe Tine te-au uitat?
Așa nevinovat, așa curat,
Înapoiindu-I Tatălui puterea toată,
Ca o ispită, pururi lepădată?

Sărmană cruce, ce ne mai spui azi?
Învață, suflete al meu, căzând,
Numele Domnului în minte să îl lauzi,
Atât cât între tâmple-ți mai încape-un gând!

Și din Golgota noastră de păcat
Să-Ți mulțumim că Fiul răstignit
A suferit cât nici-un vinovat
În veci nu va avea de suferit!

Până când Domnu-ți va culege somnul,
Slăvește, suflete al meu, pe Domnul...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

DE ZIUA TA

De ziua ta, copilul meu
Aș vrea
Să ai în viață
Nu bogăție și palate
Îl rog pe bunul Dumnezeu să-ți dea
Atât cât să împarți cu alți copii care nu au,
Familie,
Casă,
Limbă,
Straie,
Muncă,
Sănătate –

Să nu fii singur niciodată!
Să-l cauți mereu
În cel mai slab ca tine
Mai bătrân,
Mai prizonier unui păcat păgân,
Mai însetat,
Mai chinuit de foame și furat,
Să-l cauți pe bunul Dumnezeu uitat!
Să-l cauți în prundul unui sat,
Să-l cauți în spicul ‘nalt de grâu,
Să-l cauți în apa de pârâu,
În suferința unui învățat,
Să-l cauți în răul cel iertat,
În mine, care nu am să mai fiu!
Și când vei fi lovit mai rău și ispitit,
Când numai El, din lumea-ntreagă îți va mai rămâne de iubit,
Să știi că e aproape! L-ai găsit!

Atunci să-i pui
Sufletul tău lângă chilia lui,
Și să îi spui
Când iei
Împărtășania albilor Lui miei:

„Ai grijă, Doamne, de copiii mei!”

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

NUMELE CEL MAI FRUMOS DE PE LUME

Marea m-a întrebat: „Trecătorule, spune,
Nu este <<Marea>> numele cel mai frumos
De pe lume?
Cu valurile mele te-am mângâiat,
Nisipul meu ți-a sărutat tălpile,
Nu este numele meu o minune?”

Munții m-au întrebat: „Călătorule, spune,
Nu este <<Muntele>> numele cel mai frumos
De pe lume?
Cărările mele te-au mângâiat,
Pădurile mele te-au legănat,
Nu este numele meu o minune?”

Toamna m-a întrebat: „Drumețule, spune,
Nu este <<Toamna>> numele cel mai frumos
De pe lume?
Frunzele mele privirea ți-au îmbrăcat,
Roadele mele gustul ți-au bucurat,
Nu este numele meu o minune?”

Oamenii m-au întrebat: „Poetule, spune,
Nu este <<Omul>> numele cel mai frumos
De pe lume?
Cu mâinile noastre fermecate
Ți-am împlinit visele toate,
Nu este numele <<Om>> o minune?”

„Frumoase sunt numele voastre”, le-am spus,
„Dar numele cel mai frumos de pe lume
Este Iisus.
Dumnezeire vie,
El ne dă viață în veșnicie.
Toate numele voastre sunt crini
Pe crucea Lui de lumină
Și cununa-i de spini...
Frumoase sunt numele voastre, le-am spus,
Dar numele cel mai frumos de pe lume
Este Iisus... “

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

O VIAȚĂ DE OM

Doamne, am spus, dăruiește-mi mie
Întreaga fericire pe care pot să o simt!
Și am auzit din ceruri un dulce alint:
„Vino cu mine, o viață de om, prin pustie!”

Doamne, am spus, umple-mă de bogăție,
Dăruiește-mi puterea întregului univers!
Și din ceruri a picurat, peste mine, un vers:
„Vino cu mine, o viață de om, prin pustie!”

Doamne, am spus, dă-mi glorie-n vecie,
Umple de tril duhul meu omenesc!
Și o frunză de jar mi-a șoptit din zăvoiul ceresc:
„Vino cu mine, o viață de om, prin pustie!”

*10 august 2006
Saturn, Mangalia*

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CĂRAREA DARULUI

Căzuse greu bolnav bătrânul Avvă;
Și-un ucenic de-al său, dintre cei dragi,
Din cei ce se socot pe sine pleavă,
I-a adunat un coșuleț cu fragi.

Venind cu ele lângă rogojină,
Bătrânul îi zâmbi cu duioșie:
„Îți mulțumesc, dar nu mi le da mie!
E alt bătrân, mult mai bolnav ca mine,
Ce mult s-ar bucura un dar să-i vină!
Grăbește-te, și du-i-le-n pustie!”

Se duse ucenicul. Dar din tină,
Acel bătrân i-a spus cu veselie:
„Îți mulțumesc, dar nu mi le da mie!
E alt bătrân, mult mai bolnav ca mine,
Ce mult s-ar bucura un dar să-i vină!
Grăbește-te, și du-i-le-n pustie!”

Și rând pe rând, nici-un bolnav părinte
Din fragi n-a vrut să guste. A trimis
Pe ucenic, la alți bolnavi, cuminte,
Să-i bucure cu fragii unui vis.

Se-ntoarse ucenicul la părinte,
Și-i spuse că-n pustie, toți doresc
Să guste alții, darul lor ceresc;
Și Avva a dat slavă celor sfinte,
Căci Raiul se făcuse pământesc...

*12 august 2006
Saturn, Mangalia*

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

POARTA

Ce bine, Doamne, că din toată lumea
Tu numai, niciodată, nu răspunzi,
Că nu-Ți deschizi nici taina, nici minunea,
Ci ești lumina-n care Te afunzi –

Aș vrea să-Ți scriu ades, dar niciodată
Un semn de recunoaștere, să-mi dai,
Eu să tot bat la poarta încuiată,
Tu să nu fii, chiar de Te-ating pe strai –

Și uite-așa, să nici nu știu când somnul
De veci, bătând la Tine-n poartă, mă va prinde,
Să intru-un tindă, împăcat, la Domnul,
Ținându-mi sufletul în palmele-aburinde -

Și să Te pipăi doar atunci, din tină,
Și-o veșnicie arde-voi așa,
Bătând mereu la poarta de lumină,
Doar vei deschide poarta,

Altora...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

PIATRA

(sau viața Sfântului Antonie cel Mare)

a fost odată o piatră care a învățat multe despre pietre.

Verbul *to be*, verbul *băti*, verbul *être*.

Și a ajuns atât de rece

Încât toate pietrele care o cunoșteau

Se gândeau, fără de voia lor:

„Oare care dintre noi

O va ajunge, și-o va întrece?”

Pietrei filozofale i se cerea sfatul

Și datul

În orice împrejurare:

Cu fiecare sfat,

Greutatea ei creștea,

Precum umbra ei,

Tot mai mare.

Și împăratul pietrelor, crescând,

O umplea cu piatră, golind-o de gând.

Piatra a ridicat ochii spre cer

Și a plâns, cum numai pietrele știu

Să se lepede de mister.

A coborât la piatră o piatră de mică

Și i-a spus: „du-te-n pustiu, fă-te mică.

Deșert este și înainte, și înapoi,

Asta o știm numai noi,

Pietrele de noroi.

Și totuși, avem datoria,

Față de Dumnezeu stanelor de piatră,

Să stăm de vorba cu El

În pustiul limbii de piatră.”

Și piatra lăsă tot

Și a plecat

Foarte liber

Și foarte curat.

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Ajungând în pustiu,
S-a rugat, cum numai pietrele știu.
Și Dumnezeu pietrelor s-a îndurat de ea
Și i-a arătat paradisul.

Piatra a încremenit în inima ei
Și a oftat: „dacă el este ca nisipul
În univers,
Cum va ajunge la Tine, Doamne,
Piatra mea, cea atât de grea
Și atât de goală la înțeleș?”
„Atâta rană
Am pus în tine, piatră filozofală,
Că tot paradisul
De vei voi, nu o să-ți tulbure visul.
Și atâta dragoste este în tine,
Că toate Mările
De te vor bate
Nu te vor smulge de lângă mine.”

Tăcu piatra.
Odată, târziu,
Când dragostea nu i se mai părea în pustiu,
A ridicat iar oul spre cer, și a întrebat:
„Dumnezeu al pietrelor,
Cine te iubește mai mult decât piatra mea de asfalt?”
„Du-te la Alexandria, cu gândul, piatră filozofală,”
I-a răspuns cerul:
„prima piatră care o să-ți vină în minte
Stă la mine în poală.”

Plecă piatra.
Îi ieși în gând o piatră de cretă
Care lipea pietrelor de rând
Blacheuri pe etichetă.
„Asta?” „Asta.” „Dar ce face ea?”
„Nimic. Toată ziua. Servește alte pietre.
Și seara spune: <<Sunt cea mai ticăloasă piatră de pe pământ.
Nu fac nimic toată ziua.
Iartă-mă, Dumnezeu al pietrelor,
Și fă-mă pământ.>>”

17 ianuarie 2001

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

FLORI DE TOAMNĂ

Îmbrobodea cu florile de toamnă
Icoana unui Tată lângă Fiu
O servitoare căreia-i spun “doamnă”,
Căci doamnele sunt flori într-un pustiu –

Și a ajuns la Sfânta Paraschiva,
Dar chipul din icoană i-a șoptit:
„Tu ești, femeie, pururi milostiva!
De ce pui flori la nimeni pe pământ?”

Și a plecat sau nu femeia-n lume,
Să dăruiască flori, doar flori, la doamne,
Și doamnele, zâmbind atât de calme,
Și le prindeau, buchete dulci, de nume...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

BRAZI

Brazi!

Și copilul se risipise în guguștiuci
Cânta pentru cel mai frumos avort de pe lume
Diminețile erau așa de pline de el
Încât vara știa
Când va bate la ușă umbra lui
Cu capul în mână

Brazi!

Și cocoșul ciugulea ochii copilului meu.
Și cânta atât de sătul, că orașul întreg
Venea cu sacoșele să culeagă resturile de la ospăț.
Pentru un kil de carne,
Venea orașul întreg.

Brazi!

Și rândunicile printre ramuri erau mâinile copilului meu.
Tată, vino la joacă și cântă-mi un cântec de mort,
Brazi,
În ceruri, doar eu,
Îți cânt, copile,
Și tu arunci în mine cu bezelele tale
Din Nord.

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

VATRA

De-aș mai avea putere să ar, și dulci semințe
Să semăn în pământul atât de însetat,
Să mă înham la jugul nevolnici-mi credințe,
Și burgurile lumii să le preschimb în sat –

Să ar desculț prin glodul sălbatic, fără haine,
Și sfârțul de lumină să-mi fie o tunică,
Îngenucheat pe coarne, în fața Sfintei Taine,
Să mă-ncovoi sub roua de dragoste, și frică –

De-aș mai avea putere să duc apoi la moară
Grăunțele smerite, cu sufletul zdrobit,
În loc de zloți, morarul, cu sufletu-mi, să-mi ceară
Credința, ca pe-o rană deschisă, de cuțit –

De-aș mai avea putere să pun apoi făina
În blidele în care pădurile mai cresc,
Și-n loc de pâine, țeștul să-mi dea să gust lumina,
Să dărui toată holda cătunului ceresc –

Și îngerii de-acolo să fie ei, țărani,
Șezând lângă ștergare, tot așteptând, de sus,
Semințele luminii să-ntoarcă-n brazdă anii
Venirii-n sat, la vatră, a Domnului Iisus...

22 august 2006

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CÂND MĂ VEI ÎNVĂȚA

Când te voi învăța pe dinafară,
Voi fi cel mai cuminte ucenic din clasă.
Din inimă, voi sta de vorbă iară,
La inimă, cu iarba de acasă –

Privindu-te cum te apleci și sameni
În grâul minții, alba ta comoară,
Nu voi mai ști, între atâția oameni,
Unde voi fi, ce sită mă strecoară,

Ce mâini mă leagănă, mă spală în copaie,
Ce lacrimă mă plânge când sunt rău,
Ce taine mă călesc și mă îndoie,
Cu inima visând spre cuibul tău.

Și iar voi colinda poieni cu fluturi,
Voi fi pădurilor vioară și arcuș,
Privindu-te pe lume cum te scuturi
În aripile unui cărăbuș –

Voi asculta cum vin la mine îngerii
Cu tălpile rănite de arici.
De vei fi trist, în mine ai să sângeri!
De vei fi mare, vom rămâne mici –

Voi vinde amintiri la colț de stradă –
Puțini vor întreba unde m-am dus –
Eu tot aici voi fi, lăsând să cadă
Lumini din haina-ți, Domnule Iisus...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

IUBITĂ, TOAMNĂ

(de țigări și apă)

Iubită, toamnă, de ce mușc din tine
Ca dintr-un fruct al Raiului, oprit,
De bogăția ta de roade sunt orbit,
Și nu mai pot alege rău, de bine?

De ce ar trebui doar să contemplant
Oceanul galben al rodirii tale,
Știind că toate roadele sunt goale
De nu se coc, cu post și har, în templu?

De ce-al tău dar s-ar cuveni să-l dăruiesc,
Așa cum însăși tu, te dăruiești,
Să îți împart prinosul fiecărui
Risipitor, ce-mi bate în ferești?

Și-n frunzele-ți căzând, să văd pustiul
Pe care eu, în locul tău, îl pun,
Făcând din tine, fruct oprit, târziul
De actual blestem, al Celui Bun?...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CARTEA VIEȚII PĂRINȚILOR

„un anume sfânt a murit și este dus la ceruri de către îngerul său păzitor...acesta îi arată frumusețile raiului și fericiții săi cetățeni. În mijlocul raiului strălucea minunat un mare palat de aur. Intrând în el, văzu că era așa de mare acesta încât nu îți ajungeau 500 de ani mergând într-o direcție sau alta, și era plin ochi de cărți de aur. Nedumerit, își întrebă îngerul: „ce sunt acestea de aici, ce e scris în atâtea cărți? Îngerul, candid, îi răspunde: „Istoria lumilor care au fost!” (Cleopa Ilie)

„Binele nu este bine, dacă nu se face bine” (Cleopa Ilie)

„Omenirea consumă în fiecare zi 74 de milioane de barili de petrol.”(presă)

Citind prin cartea vieții, părinții, ca pe file,
Să nu disperi cu zile, și nici să nu te-aștepți
Să îți fi fost părinții, cum ne știai, copile,
Nici buni, frumoși, și harnici, nici înțelepți, nici drepti.

Dacă aveau serviciu, aveau pe lume Raiul,
Cu care să-ți adune câte ceva din vise,
Din bruma de salariu, își împărțeau tot traiul,
Nu între sfinți și îngeri, ci între ei, și tine.

A fost cândva o vreme când nu știau păcatul,
Și fără să-l cunoască, au tot bifat păcate,
Și-au împărțit păcate la unul, și la altul,
Și s-au hrănit cu ele, cu toți, pe săturate.

Au auzit de Domnul, așa, din întâmplare.
Au spus vreo rugăciune, așa, printr-o minune,
Știau doar că se roagă de viața durea tare,
Și munca ținea locul de Domn, și rugăciune.

Și-au învățat de toate, și au uitat de toate.
Cu cât erau mai vârstnici, cu-atât erai mai mic,
Cu cât pierdeau vedere, puteri și sănătate,
Cu-atât știau că-ți lasă Pământul mai calic.

Cu cât strângeau din dâșii, cu-atât mai mult afară,
Se consumau resurse: țitei, ocean, pământ.
Și mai presus de toate, simțeau ca o povară
Blestemul că pe lume nimic nu mai e sfânt.

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Citeau doar, câte unul, vreo pildă din proloage,
Și-o tipăreau chiar, toamna, pe frunzele căzând,
Și printre-atâtea cazne și amintiri oloage
Spuneau: „Doamne-Iisuse, ajută-ne!”, în gând –

Erau creștini pe lumea atee, de fațadă,
Căci n-au făcut pe lume un bine, doar, creștin,
Și ți-ar fi spus, copile, câte știau să vadă,
Dar le era prea milă să-ți dea să bei – venin –

Căci bucuria vieții de-a fi creștin - e-amară –
Ca lemnul crucii sfinte, suportă-atât de greu
Să vadă tot Pământul furat, și de ocară,
Și răstignit pe cruce, ca bunul Dumnezeu –

Cât au fost mici, copile, părinții-au fost ca tine,
Prea-știutori la toate, puternici, și rapaci–
Când au fost mari, copiii voiau pe lume bine,
Din ce în ce mai bine, și le spuneau doar: „Taci!”

Citind în cartea vieții, părinții, ca pe file,
Să ți aduci aminte, c-ai fost și tu copil,
Și dacă-ai fost părinte, să nu-i blestemi pe zile,
Au vrut să-ți facă “bine”, dar nu a fost creștin...

*13 septembrie 2006
(zi de salariu)*

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

FLOARE DE RECUNOȘTIȚĂ

În prima zi de școală, un levit
Stătea-n altar, și se uita pe stradă
Cum trec spre casă, cu un zâmbet fericit
Frumoase profesoare, trec în grabă –

Și-aveau în brațe flori, atâtea flori,
Că păreau ele flori, într-o livadă,
Ningea cu flori pe fața lor, din nori,
Și preotul, pierdut, stătea să vadă –

Și aștepta să intre-n Casa lui
O profesoară numai, cu o floare
S-o pună la icoana Domnului
Și a Măicuței Lui, Apărătoare –

Dar n-a intrat; treceau tot mai grăbit
Spre casa lor, frumoase profesoare
Și din prinosul lor, nu s-a găsit
Pentru Iisus, și Maica lui, o floare –

Așa am deslușit de ce ne cresc
Atâtea flori sălbatice în casă,
Că toate vin din leagănul ceresc,
Și-nvață doar să nu mai mulțumească.

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

ICOANA

din istoria Bisericii Madona Dudu, Craiova

Și cerul a scăpat icoana-n crengi.
Pesemne-acolo s-a rugat o mamă,
Un păcătos de seamă și-a dat seamă,
Sau s-a născut un prunc sărman pe cergi –

Și un păstor găsi în crengi icoana,
Și a vândut-o unui negustor,
Căci toți ne vindem dragostea și rana,
Și le iubim din banii tuturor –

Dar tot venea la loc, în crengi, icoana,
Se întorcea așa cum s-a născut,
Cu ieslele, cu pruncul și cu mama,
Și lumea o vindea de la-nceput –

Și toți vedeau că dânsa se întoarce,
Că nu e chip o dragoste să vinzi,
Că mama și cu pruncul au ca pace
Aceeși libertate de arginți,

Și-au ridicat Biserica, să aibă
Întreaga lume-n dânsa adăpost,
Să nu mai plouă peste mame oarbe,
Nici peste prunci născuți fără de rost –

Și-ți spun, Marie, să nu dormi, sărmană,
Și-ți spun, Iisuse, turma să-ți aduni,
Că lumea toată parcă e o rană
Ce vinde și răscumpără minuni –

Și nu mai este loc de nevânzare...
Și-atunci din toată Lumea, Vă rugăm
Să faceți o Biserică în care
De prețul mamelor cu pruncul - să uităm...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

IOV

pe cerșetorul Iov îl văd, boem,
cu trupul împărțit ca o pomană
fără picioare, fără glas, un ghem
de carne vie, sau un bulz de rană

și numai mâini și trunchi și cap și gât
ureche surdă, gura mută pește
și ochii seci și-n miezul de urât
rostește-n gând doar: Doamne, miluiește.

se roagă trist pe dale de faianță,
scriind pe piatră clipul de speranță

și-ngenuncheat în matca lui de sânge
nu cere, ci se roagă. Și ne plânge.

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

ÎN LIVADA CU MERI

în livada cu meri, ceruite-n tăceri,
poame roșii duceau dorul ierbii în ramuri.
odihnea sub un nuc umbra zilei de ieri,
chipul mamei săpa o icoană în geamuri.

peste cale, un bici trezea rar licurici.
în umbrar de arini mâna nopții întinsă
cobora cu arici și-ndemna din arnici
care grele cu fân, prin lumina cea ninsă.

goale, stelele beau din izvoare de var,
florile-și culegeau umbrele despletite,
ochiul nopții torcea, răsfirând din cuiabar,
o năframă de vânt peste noatini și vite.

poate-o pasăre grea ne lua sub aripe,
poate râul întors se pierdea în izvoare;
poate-o turmă de oi număra călătoare
timpul meu amorțind în ninsoarea de clipe.

ca un fulg de dorinți îi visam pe părinți,
cu opaițul aprins odihnind pe o masă.
era cald în Ardeal, ardeau îngeri cumiți
în obraji, alergând peste dealuri, spre casă.

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

RUGĂCIUNE

frumos țese zăpada cu fluturi, frumos,
peste țara uitată;
peste Argeș, pe Mureș, pe Olt și pe Jiuri în jos
o icoană curată.

ninge des, ninge lung, ca un zâmbet de prunci,
eu mă rog în română,
pentru casă și nor, pentru dor, pentru vise și munci,
să le am la-ndemână

dă-ne, Doamne, puțin, dar răbdare mai mult,
cruță-Ți trupul de pâine,
dă-mi puterea să văd, să Te simt , să mă rog și s-ascult
îndoiala de mâine.

să-Ți săpăm peste Jiuri și Olt, peste Argeș în jos,
o icoană de ape,
și amiezii prinos, să ne ningă duios, dor de țara de os

duhul Tău peste pleoape -

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

LOCUL INIMII

lui Vasile Voiculescu

Locul inimii mele nu mi-l spune: nu-l știu,
Poate bate în inima ta,
Poate nu știi nici tu - undeva, unde va
plânge inima ta în amurgul târziu -

Locul inimii noastre nu-l știm - nu-l simțim,
Poate locul demult e-nchiriat sau vacant,
Bate-n sufletul frânt toaca lui de neant,
E un ultim mormânt, și e țipătul prim

Poate l-am închinat unui rang, unui cont,
Poate că ne-a cerut pâine-n loc de război,
Poate nevinovat ne-a adus un afront,
Poate ne-am părăsit, ignorându-l, pe noi

Locul inimii mele nu mi-l spune: e greu
Să trăiești doar cu inima ta,
Poate-al tău e în mine, și în tine - al meu...
Locul inimii mele e în alții, mereu-
Și al lumii, în inima mea...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

MÂINILE CELE MAI FRUMOASE DE PE LUME

basm dedicat părintelui Ilarion Felea

A fost odată un sobor de înțelepți,
Ce se știau prea dăruți de Dumnezeu, și foarte drepți.
Ei cunoșteau mai mult decât se poate spune,
Și-aveau în minte, și în suflet, și-n salariile lor,o, ce minune!,
Cele mai multe cifre zero de pe lume.

Din bunătatea lor, ca niște înțelepți care erau,
În cel mai mare lux se îmbrăcau.
Și fiecare-avea nu doar o vilă cu piscină, ci, de s-ar putea, zeci, sute,
La mare, în pustie, dealuri, plaje, dormitoare, sau planetele private de la
munte –

Ca să se plimbe și din mintea lor să scapere lumini
Aveau la scară, fiecare, cele mai vestite mărci de avioane, iahturi, carduri,
Mega-înțelept calculatoare călătoare, celulare și mașini.
În companii prospere erau membrii de onoare,
Și nu avea înțelepciunea lor în univers, hotare...

Într-o prea fericită zi, s-au adunat la sfat,
Și unul dintre ei a întrebat:
„Părinți prea înțelepți, nu îmi dă pace de mai multă vreme o-ntrebare:
Care să fie cele mai frumoase mâini care trăiesc sub soare?”

„Ce simplu!” Au râs înțelepții toți pe săturate.
„Cele mai frumoase mâini din lume nu sunt doar curate:
Sunt mângâiate cu săpunuri scumpe și-alifii,
Manichiurate cu soluții sifidii –
Pilate, îngrijite, stau în puf,
Și nu cunosc nici frigul de pe lume, nici strădanie, nici cel mai mic bănuț
Din univers ca milă,nici zăduf...”

„Atunci, sfinți înțelepți, ce-ar fi să facem un concurs, un prea-cucernic
bal,
Să premiem aceste mâini care pe lume n-au egal?”

Îndată, vestitori și olăcari,

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Și din mass-media, cei mai scilipitori prezentatori și cei mai strașnici
lăutari,

Strigat-au hotărârea înțelepților cei mari:

Și dame, și bărbați din țări îndepărtate

Venit-au la palat, cu mâinile prea-cuvios manichiurate, parfumate,

S-aleagă înțelepții tainicilor case,

Din lume, cele mai neprihănite mâini, și mai frumoase...

Venit-au cu inele de-aur, de argint, și pietre scumpe,

De înțelepte premii și ovații, cu zerouri multe, să se umple...

Dar s-a-ntâmpnat, prin nu se știe care socoteală,

Să dea prea bunul Dumnezeu în toată strălucirea lor o biată boală...

Și juriul înțelept căzu la pat, și în zadar striga:

„Vai, cine-mi dă și mie un pahar cu apă,

Cine-mi dă un hap,

Că nu mă pot scula!?”

Zadarnic toți strigau după o mână de-ajutor,

Căci toate mâinile-ngrijite și sulemenite se temeau să îi ajute

Să nu ia

Din barba lor

Vreun terorist microb molipsitor...

Sau, și mai rău

Să nu se murdărească,

Să-și piardă lacul, puful, egoismul și parfumul,

Cu vreo îngrozitoare mostră de sudoare, mai lumească...

Și în cumplita pacoste și frică,

Veni trecând încet

Pe lângă patul fiecărui înțelept,

O biată bătrânică.

Cu mâinile-i zbârcite și tremurătoare,

Le-aduse câte un pahar cu apă, pentru marea fierbințeală,

Câte un medicament,

Un pansament,

O vorbă bună și o alinare...

Ba, le mai duse prea puternicilor înțelepți și câte-o biată oală...

„Vai, bine-a fost!”

Au exclamat toți înțelepții

(care aveau pe lume, în zerouri, cel mai mare preț de cost)

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

„Aceste mâini care ne-au ajutat sunt parcă cele mai frumoase de pe lume!”

„Așa e!”

Zis-au toți.

„Aceste mâini care ajută binele dumnezeiesc sunt cele mai frumoase mâini din lume!

Ia spune, bătrânico, ai un nume?”

Dar ea plecase.

Și înțelepții mult s-au bucurat

Și s-au bătut și s-au certat

Căruia dintre ei i se cuvine premiul pentru mâinile din lume
cele mai frumoase...

Și se mai ceartă și se bat și-acum

Căci din înțelepciunea lor se trag

Cele mai păcătoase, travestite în trupești minuni, iar nicidecum
dumnezeiești, foloase...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

BUCURĂ-TE...

...

Bucură-te, urzeală a gândurilor de lumină,
Bucură-te, pridvor de izvoare șoptite,
Bucură-te, pădure creștină,
Bucură-te, cer cu genele ceruite,

Bucură-te, aripi ale celui neputincios,
Bucură-te, pâinea celui strivit în tină,
Bucură-te, omăt de frumos
Peste universala lepădare și vină –

Bucură-te, milostiv baobab,
Bucură-te, degetar de sihaștri,
Bucură-te, ochi de credință ai celui slab,
Bucură-te, liturghie de aștri –

Bucură-te, cucernicie de fragi,
Bucură-te, păiuș de răbdare,
Bucură-te, lumina celor mai dragi
Suflete frământătoare –

Bucură-te, pirostrie de taine,
Bucură-te, candelabru de heruvimi,
Bucură-te, cea care împarți la străini
Bogăție fără pâine și haine –

Bucură-te, sânge ce se dăruiește,
Bucură-te, haină ce-acoperă golătate,
Bucură-te, foc ce liturghisește
Numele Tău, Doamne Sfinte, în toate –

Bucură-te, Grabnică Ajutătoare a Celor Îngenuncheate!

...

Bucură-te, prag al casei părintești,
Bucură-te, mărgăritar al luminii,
Bucură-te, liturghier de povești
Care cerne virtutea de rana rușinii –

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Bucură-te, lacrimă sfântă de mamă,
Bucură-te, leagăn de bucurie,
Bucură-te, fericire fără durere și teamă,
Bucură-te, sfânta lui Dumnezeu omenie –

Bucură-te, prea cucernică armonie !

.....

Bucură-te, nufăr de luceferi pe mare,
Bucură-te, far al celor împovărați,
Bucură-te, mângâietoare acoperitoare
De smerite femei și cucernici bărbați –

Bucură-te, tresărire de pădăie,
Bucură-te, tril îngeresc,
Bucură-te, Măicuță de iasomie
A celor care se roagă pentru Binele Dumnezeiesc!

Bucură-te, scorbură minunată,
Bucură-te, rai de păstori,
Bucură-te, Măicuță curată,
Zămislită de Domnul din două liturghice flori –

Bucură-te, lacră de lacrimi,
Bucură-te, fântână neîncepută,
Bucură-te, apărătoare de patimi,
Inimă sfântă de mamă care cu sufletul ei ne sărută!

Bucură-te, inima ierbii,
Bucură-te, rouă duioasă și pură,
Bucură-te, cer din care beau cerbii,
Bucură-te, cuminecatură!

...

Bucură-te, mișcătoare a zadelor,
Bucură-te, feciorelnic răsad,
Bucură-te, Măicuță Apărătoare a tuturor plămadelor,
Bucură-te, cetină ceruită de brad!

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Bucură-te, Măicuță care porți în pânțele Universul,
Bucură-te, floare țesută pe cer,
Bucură-te, cea mai odihnitoare decât versul
Talăngilor de fapte ale turmelor sfinților dintru Adevăr –

Bucură-te, stână Dumnezeiască,
Bucură-te, strungă prin care sufletul nostru vine
Să se curățească și înduhovnicească,
Bucură-te, stupină creștină a sufletelor de albine -

Bucură-te, limonariu în floare,
Bucură-te, cea desculță intrând la Domnul în naos,
Bucură-te, minunată cărare
Care ne descoperă Raiul, din haos –

Bucură-te, acatist de argint
În care dorm pruncii lumii, de odinioară,
Bucură-te, filocalic alint
Care prin sufletul pruncilor, cu dragoste, ară –

Bucură-te, Măicuță Marie, pururea Fecioară!

Bucură-te, altar de otavă,
Bucură-te, Crăiasă care culegi
Sufletele prea-curaților din a lumii otravă,
Bucură-te, livadă de bunătate a săracilor Domnului regi!

Bucură-te, Zămislitoare sămânță de rodii,
Bucură-te, sipet al faptelor bune,
Bucură-te, neștiutoare minune,
Bucură-te, lumina pe care o gângură orbii!

Bucură-te, Fecioară Marie, pururea născătoare de rugăciune!

Bucură-te, nectar al luminii,
Bucură-te, oază ascunsă în care veghează
Și se desfătează cu puținul, puținii,
Bucură-te, Măicuța copiilor care la Domnul, visează!

Bucură-te, Împărăție care se apleacă
Până la marea durerii celor sărmani,
Bucură-te, inimă bogat-simțitoare de împărăteasă săracă

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Care, din Dumnezeiască Iconomie, sufletul își dăruiește, în loc de slavă și bani!

Bucură-te, icoană a mamelor
Care trăiesc cu pruncii în pântec până când, vii,
Trecând județele vamelor,
Se roagă și-n ceruri pentru copii –

Bucură-te, Fecioară Marie, pururi urzitoare de filocalii!

Bucură-te, pace cuminte,
Care acoperă copiii cu viața de veci,
Bucură-te, floare de înviere peste morminte,
Care întoarce în leagănul tainelor Domnului, săraci, ca și Regi!

Bucură-te, culegătoarea inimii Domnului, legi!

...

Bucură-te, sicriș de nisip
Pe care urmele noastre sunt sărutate
De îngeri de grijă, milă, duiosie, bunătate, dreptate,
Bucură-te, Apărătoare a celor cu Domnul de-un chip!

Bucură-te, Fecioară Marie, pururea urzitoare a celor curate!

Bucură-te, mugur de seu,
Bucură-te, luntre astrală,
Care ne dăruie lui Dumnezeu
Copilăria, neștiutoare și goală!

Bucură-te, fagure de amin-uri,
Bucură-te, floare de ceară,
Răcorește-ne în grijă și chinuri
Cu a crucii tămăduitoare povară!

Bucură-te, ghiocel de lumină,
Bucură-te, al nădejzii cuiabar,
Diamant îngeresc care scaldă o mină
În care sufletul omenesc e ascunsul Împărăției mărgăritar -

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Bucură-te, zămislirea Sfântului Duh aurar!

Bucură-te, peșteră de metanii,
Bucură-te, mir înflorit,
Ușă a Raiului pe care intră sărmanii
Rugându-se pentru cei care i-au chinuit!

Bucură-te, geană de cer a celui în zeghe,
Bucură-te, așternutul de îngerii al celui bolnav,
Bucură-te, iubirea ca o candelă de veghe
A părinților pentru copiii cu suflet jilav!

Bucură-te, livadă înflorind de cuvinte,
Bucură-te, poiană de fragi neștiută,
Bucură-te, lacrimă dumnezeiască peste răbdătoare morminte,
Bucură-te, cer mirat aninat în privire de ciută!

Bucură-te, borangic al iertării,
Bucură-te, tei din lacrimă sfântă,
Bucură-te, negrăită înțelepciune a toate răbdării,
Bucură-te, și ne binecuvântă!

Bucură-te, Măicuță Marie, țară de lut cu sufletul rupt:
Îngropată în cer, lângă inima Domnului,
Și în cer îngropată, la picioarele Domnului,
Bucură-te, Mântuitorule început!

31 iulie - 2 august 2006

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

RUGĂCIUNE LA DEGETUL ARĂTĂTOR AL SFÂNTULUI NICODIM DE LA TISMANA

la 600 de ani de la mutarea Lui la cele veșnice(26 decembrie 1406)

Sfânt cu suflet de floare,
Care stai Domnului la picioare,
„Bărbat cinstit și sfânt.
Tare în cărți și tare în judecată
Meșter la vorbitul cu Dumnezeu,
La cuvinte și răspunsuri pentru cei credincioși.
Dar încă și mai mare făcător de minuni.”
Pe mine, cel care nu știu să simt rugăciuni,
Nici metanii, nici lacrimi, păcătos între păcătoși,
Cel venit la tronul Domnului din Raiul ateu,
Ascultă-mă, candelă înmiresmată,
Care luminezi întregul pământ
Cu credința Ta jertfelnică și iubitoare:
Roagă-te Domnului, Sfinte, să ajute poporul român!
Să îi dăruiască, din tezaurul cel ceresc,
Nu binele Lumii, ci Binele cel Dumnezeiesc!

Sfinte care ai purtat la gât o cruce de plumb, de șapte ocale,
Cu care ai trecut Dunărea, călcând pe ape,
Cu care ai vindecat prin rugăciune, de ciumă neagră, atâtea sate,
Cu care ai deschis sufletul și mintea pentru Hristos
Atâtor desculțe palate,
Cu care ai semănat toată țara pâine de mănăstiri,
Până când pentru mănăstirea arătată în vis de Sfântul Antonie cel Mare,
Sul de lumină ți s-a arătat la Tismana,
Poruncind lăcaș proorocit de închinăciune, al eternei iubiri,
Ție, care vindeci prin binecuvântare,
Ție, care ai tămăduit pe fata împăratului Sigismund al Ungariei
Pe care, în foc intrând, de trei ori, în numele Sfintei Treimi, și ieșind
Nevătămat,
Pâna în suflet l-ai cutremurat, și a trecut de la catolicism la ortodoxie,
Avându-l ca naș pe însuși Domnul Mircea cel Bătrân,
Sfinte, care prin slujirea tuturor te-ai dovedit credinciosul stăpân,
Roagă-te celui care este Adevăr, Cale și Viață în veșnicie,
Pentru poporul român!
Scrie, Sfinte, cu sufletul Tău curat

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Viitorul pruncilor ai căror părinți te-au urmat!
Scrie, Sfinte, cu drept degetul tău arătător
Pentru oameni, plăcutul Domnului viitor!
Scrie, Sfinte, cu sufletul cerului cel mai frumos
Veșnicia noastră lângă sufletul lui Hristos!

31 august 2006

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

DOINĂ

Frunză verde de Hristos,
Te sărut, mamă, frumos -
Nu pe mână, ci prin carte
Că mi-ai dat din suflet, parte -

Și-aș ruga, mări, ruga
Să mă-ntorn în țara mea,
Să-ți sărut tâmpla bătrână
Prin velința de țărână -

Iară tu să îmi trimiți
Ce-i mai mândru pe la sfinți:
Lunca și cu florile,
Codrul și izvoarele,
Soarele și stelele,
Și privighetorile -

Că și eu trimite-ți-voi,
Ce-i mai mândru pe la noi:
Lunca și cu florile,
Codrul și izvoarele,
Soarele și stelele,
Și privighetorile -

Iar la nunta mea, măicuță,
Să-mi trimiți fată desculță,
Să îmi nască, să îmi spele
Numai pui de rândunele,

De mâncare să le pui
Din țărâna ta de pui -

Frunză verde de Hristos,
Te sărut, mamă, frumos -
Nu pe mână, ci prin carte
Că mi-ai dat din suflet, parte -

13 mai 2006

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

PÂINEA CEA DE FIECARE POEZIE

Tatălui meu, Marian

Îmi caut tatăl meu de grâu printre cuvinte,
Și tatăl ară prin poeme, aplecat,
Și-n limba lui română ține minte
Prea veșnicia pâinii de la sat –

Și tatăl e coloana infinită
Ce-și poartă-n cârcă zestrea de pământ,
Și pe la porțile sărutului el cântă,
Că este pasărea măiastră din mormânt –

Îmi caut tatăl meu de grâu într-o pădure,
Și tatăl taie timpul, și-l aduce
La casa mea, și singur va să-ndure
O veșnicie, pentru fiii lui, pe cruce –

Că-așa sunt tații noștri de la țară,
Poeme răstignite printr-o vie,
Și limbile copiilor îi ară
Să-i facă pâinea cea de fiecare poezie...

Ianuarie 2004

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

FEMEIE-ÎNGER

soției mele, Mihaela

Să mă întorc la tine,
Femeie-înger care tremuri pentru mine,
Și ești albina tremurândă pentru bine.

De câte ori nu ți-am rănit tulpina,
Și nu ți-am risipit în vânt lumina –
Fără să știu, fără să-mi pese,
Grăbit să beau otrăvurile-alese
De taine seci, și lacrimi de mirese –

Mă iartă. Te dezbrac de amintiri,
Și goală, mi te dărui,
Cu fiecare picătură, fiecărui
Cuvânt care ți-a scris pe inimă iubiri –

Și în dumnezeirea ta,
Mă nărui...

23 februarie 2001

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

MI-E FOAME DE TINE, IUBITO

Mi-e foame de tine, iubito,
Iubito, de tine mi-e foame,
De palmele tale de sare,
Pe tâmpile mele de poame –

Mi-e foame de roadele tale,
De liniștea ta ce-mi împarte,
Pe suflet, cu tălpile goale,
Maree tăcute de șoapte –

Mi-e foame de ochii tăi negri,
De pleoapele tale de vânt,
Aș vrea să te legăn în cedri,
Și cuib să îți fac în cuvânt –

Să zbori ca o pasăre blândă,
Să mi te întorci pe un umăr,
O veșnicie să număr
Lumina din tine, plăpândă –

Mi-e foame, iubito, de tine,
Ca trupul să nu ți-l ating,
Aș vrea să respir doar din grâne
Poverile tale de gând –

Și noapte să fiu, să te-acopăr,
Și ziuă, cu nori să te-mbrac
Pe gânduri, ca floarea de nufăr,
Pe lacul din minte să-ți tac –

Mi-e foame de tine, iubito,
De zâmbetul tău vegetal,
O mare să fii, să te sufăr,
Cum nu te cuprind de pe mal –

Mi-e foame de tine, iubito,
Cu pleoape de aer , o iie

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Să-ți fiu, să îți mângâi pe vise
Iubirea născând veșnicie...

25 mai 2001

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

TOAMNĂ EȘTI, IUBITO

Toamnă ești, iubito, pentru mine,
Grea de râsul pruncilor pe grui,
Învește-mă în mierea de albine,
Du-mă-n miezul tău fierbinte de gutui –

Toamnă ești, iubito, și livadă,
Paște-n tine sufletul meu murg,
Îți cad îngerii în pântecul de zădă,
Și-i înfeși cu sângele-n amurg –

Toamnă ești, iubito, și gutuie,
În fereastra sufletului meu,
Floare mai iubită decât tine nu e,
Întru tine gânduresc cu Dumnezeu –

Toamnă ești, iubito, și sărată,
Cer din care florile irump,
Suflet verde într-o salcie de fată,
Și-ntr-o fată, salcie gânditoare fără trup...

26 mai 2001

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

MIROSUL DE LAPTE

De ce nu mai ninge noaptea peste puii de cățeluș
Care cântă de foame, cu mană cerească?
Au tăcut melodiile lumii, și se-aude din bruș
Piuind, un cățel, după prășila lui, cea câinească...

Sau o mamă cu blană așteaptă, sau un înger lătrând,
Sau aude un câine și îl crede doică de lapte,
Costă mult picătura de lapte de câine pe globul flămând,
Și mai greu e s-ascuți cum cerșește o viață de câine, în noapte...

Ca o pasăre cheamă puiul de câine, n-avem
Pentru puii de om, biberoane și lapte!...
Tot ce-avem să le dăm e mirosul de lapte al unui poem
Care cântă, ca puiul de câine, în noapte...

11 mai 2006

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CAPUL

Au hotărât să-l omoare, și dânsul le-a spus
Că nu este în stare a muri ca Iisus,
Să-l așeze pe cruce, dar cu capul în jos,
Mort, să stea la picioare, la același Hristos –

Să rămână în fața Dumnezeului Sfânt,
Mai aproape de urma ce-a lăsat pe pământ...

.....

Astăzi, lumea cea liberă, și fudulă, ca veacul,
Concurează pe-arginți să-și ridice doar, capul...

19 ianuarie 2007

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

APROAPELE MEU, SADDAM HUSSEIN

Acum, când din armele tale, Calife,
Nisip s-a găsit, și minciuni apocrife,
Când tot ce-ai ucis, se întoarce-mpotrivă,
Și-n temniță-aștepți, ștreangul care te strigă –

Când doar Ceaușescu te-așteaptă în cer,
Să fiți judecați pentru foame, și ger,
Să vă răspundă Apostoli cu minte
La crimă – cu crimă, la dinte – cu dinte –

Pe tine, Calife, pe-un șant te găsesc
Căci te-a tâlhărit Sinedriul lumesc,
Bătut, jefuit, sângerând de păcate,
Te ridic din țărână, și te spăl, Împărate –

Și pe brațe te duc, la o casă de oaspeți,
Mâncare și pat de odihnă să capeți,
Și-acolo te las, și îți las trei monezi,
A Domnului milă, cu ochii, să vezi –

Și cine mai știe de mă voi întoarce
La tine, din lumea ce sufletu-mi stoarce,
Creștin e să-ți dau, după-a vremii solie
Atât: libertate, să simți că e vie –

Că nu se atârână și dânsa în ștreang
De-ai fi ucigașul – întâiul – în rang,
Că Domnul din ceruri ne rabdă, și iartă,
Cu mâini sângerânde la Dânsul, la poartă –

Mai mari criminali sunt nerozii cu minte,
Ce-n ștreang te ridică în numele Cui?
Și ei sunt aproapele nostru – cuminte,
Să-i ierte, Calife, din ștreang, să Îi spui...

16 noiembrie 2006

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

RUGĂCIUNE

Voi scrie rugăciunea mea pe-al gândurilor vânt;
Să nu arunci la coș nici-o silabă;
E simplă. Deznădăjduită. Oarbă. Slabă.
Și rece ca o piatră anonimă de mormânt.

„Ne iartă, Doamne”, am să-ți spun. Atât.
De ce, Tu știi mai bine decât mine.
Tu știi de ce din rău, am făcut bine,
Și pentru ce frumosul e urât.

„Ne iartă, Doamne”. Și atât aș vrea
O lacrimă să pun pe rugăciune,
Doar lacrima, peste fățărnicia mea,
Ar fi tot ce-aș avea, din inimă, a-Ți spune.

„Ne iartă, Doamne”. Dar să nu ne ierți,
Mai bine fă-ne iar pământ așa cuminte,
Mai bine, Doamne, singur, decât drepti
Nedrepți să ai în turma Ta, care te minte –

Voi scrie rugăciunea mea pe-al gândurilor vânt;
Să nu arunci la coș nici-o silabă;
E simplă. Deznădăjduită. Oarbă. Slabă.
Și rece ca o piatră anonimă de mormânt,

„Ne iartă, Doamne!
Fă-ne iar pământ...”

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

SĂ ȘTII

Să știi – de când te naști - n-ai nici-un drept !
Doar datoria de a crește înțelept !
Și mulți n-o caută, și-i atât de greu
Să fii și prost, și fără Dumnezeu.

Oricât ai învăța, n-ai să ajungi
Înțelepciunea s-o aduni în pungi,
Ea este doar eterna lumilor povară,
Învaț-o să o porți, s-o faci ușoară!

Să duci în spate crucea tuturor –
Pe noi născuți, și oamenii ce mor –
Să-l vezi pe Cronos, înghițindu-și fiii,
Așa cum oamenii, smintelii-și dau copiii –

Să vezi crescând consumul, nu de pâine,
Ci din resursele copiilor de mâine,
Să vezi păcate neclasificate
Sanctificate de păstori de state –

Să știi că n-ai pe lume nici-un drept!
Doar datoria de a crește înțelept!
Așa cum Solomon ceru la Cel de Sus
Înțelepciune, cere-o lui Iisus!

Căci pe pământ,vei întâlni, doar, goi,
Atâți Irozi ce știu doar de nevoi,
Atât de mari, și strălucind în haine,
Și-atât de goi de minte, și de taine –

Și-atâția „înțelepți” îți vor întinde
Mai mult, mai bine, mai curând, mai vinde,
Atâția vor vorbi din bezna Curții,
Nu-nțelepciunii de a cântări, ci burții.

Să știi că n-ai pe lume nici-un drept!
Doar datoria de a crește înțelept!
De a trăi gândind ce lași în urmă

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

La nenăscuta omenească turmă –

Și vei vedea: oricum, orice ai face
Binele-i mic, și răul crește-n pace.
Și vei vedea: nu-i tot să bagi în gură,
Ci să câștigi, în toate, o măsură!

Și vei vedea că și măsura ta
Oricât de mică-ar fi, tot este rea.
Și înțelept fiind, ființa-ți cere
De ale ei, căci slab ești în durere –

Și vei vedea ce grea povară are
Înțelepciunea de-a fi rob la fiecare.
Ce liberă e sluga tuturor,
Și-al Domnului, uitatul muritor –

Să știi că n-ai pe lume nici-un drept!
Doar datoria de a crește înțelept!
Așa cum Solomon ceru la Cel de Sus
Înțelepciune, cere-o lui Iisus!

16 februarie 2007

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

LA MULȚI ANI!

Uneori, privesc atât de departe
Că nu mai văd ținta, sunt propriul meu mers!
Mă inundă lumina, și nu cred în moarte,
Și inima-mi bate cu limbă de vers!

Cu ochii copiilor văd asfințitul
Acestui mileniu, acestui wigwam,
Atunci simt în palmă cum arde chibritul
Fetei privind bradul vieții, la geam!

Se-apropie Crăciunul, și ea e departe,
Și cum să-nțeleagă un boț de copil
De ce Moș Crăciun e bogat după moarte?
De ce Dumnezeu o așteaptă umil?

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CUVÂNT DE 8 MARTIE

Demult, nu știu iubită dacă-mi ești,
Sau mamă, sau bunică, sau icoană,
Sau Dumnezeu, privind de la ferești,
Cum rupi din pâinea lumii, pâine, mamă –

La tine mă închin, minune care
Știi dinainte ce nu știu să cer,
Mă apără, mă mângâie, mă doare,
Și-mi pune-n palmă sufletu-i din cer –

Așa arăm în fiecare clipă,
Perechi, perechi, cu gânduri sângerii,
Doi îngeri falși, trăgând, într-o aripă,
În urmă-ne, o brazdă de copii...

7 martie 2007

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

ÎNTÂMPLAREA CEA MARE

I-a scos Dumnezeu în cale
Un bătrân cu haine roase,
Cu privirile sfioase,
Care se târa agale -

Pungi de plastic, într-o mână,
Frământa spre nicăieri -
Căutând ziua de ieri,
Să îi deie „ziua-bună!” -

S-a căutat în buzunar:
Uite banii mei de mâine!
„Ia-i, bătrâne, s-ai de-o pâine,
De la Domnul nostru, dar.

Căci îți dăruie Hristosul,
Nu-ți dau eu, un bob de bine,
Foamea ta să o aline,
Și să-ți mângâie frumosul
Mai de preț ca o minune.

Biet bătrâne, biet străine”...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

ȘAPTE BANI DE NICHEL

Am strâns în palmă șapte bani de fier;
Șapte monezi de nichel sunătoare,
Un rest mărunț la o factură mare,
Și m-am gândit să-i pun comoară-n cer –

Într-o Biserică, să îi aduc ca dar,
La sfinții care-mpodobesc pereții,
Să îi însenineze darul meu, măcar
Cât îi dezmiardă zorii dimineții –

Pe drum, am întâlnit doi cerșetori:
Priveau flămânzi mâncarea din vitrină,
Și-am strâns în palmă bieții sunători,
Și nu le-am dat nimic, roșind de vină –

Pe trotuar, cerșea cu glas slăbit
O fată ce-mi bătea mătănii-n stradă,
Am strâns în mâna banii și-am pășit
Nesimțitor la biata ei corvoadă –

Și fiecărui om ce mi-a cerut
N-am dat nimic. Am mers spre templu-n care
Nimic pe lume sfinții n-au avut:
Nici hrană, adăpost – ci doar răbdare,

Și-atâta dragoste și rugă la Iisus,
Că le părea chiar iadul – paradisul,
În care îl urmau pe Cel de Sus,
Și doar Lumina Lui – le era visul –

Dar ajungând la ușă era-nchisă –
Flămând, am cumpărat o pâine, și-am mâncat –
Mâncam plângând, căci mie eu mi-am dat
Îmbucătura sfinților promisă –

Și visul cerșetorilor – furat...

21 martie 2006

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

IERTARE

Iertare-mi cer la mugurii de floare;
Iertare-mi cer la pietrele de râu;
La spicele de grâu îmi cer iertare;
Iertare-mi cer la caii fără frâu –

La oamenii răniți îmi cer iertare –
La ciungi, la orbi, ologi, și păcătoși,
La cel ce-a mulțumit de vindecare,
Cel mai frumos lepros dintre leproși –

Iertare-mi cer la preoți și smeriți –
Căci ei își lasă-ntreaga lor dreptate
La păcătoși, să fie fericiți
Atât cât încă, Doamne, se mai poate –

Iertare celor ce mă bat cu pietre:
Atât le merit, că le-aș lua pe toate,
Să nu mai curgă vorbele deșerte
La noi născute, leagăne de frate –

Iertare-mi cer la Tine, Cel ce iartă
De șaptezeci de ori de câte șapte,
Că te-am scuipat și răstignit în artă,
În loc de rugăciune și de fapte,

Căci sunt greșeală
care n-are moarte...

11 iulie 2006

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

PÂINEA JUDECĂȚII

au început să vină câte unul
la ușa mea, să-mi ceară câte-o pâine
câte-un sărac al zilelor de mâine:
m-au confundat cu Dumnezeu, prea bunul...

și-mi tot spuneau: Deschide, Doamne, ușa,
căci ne e foame, Doamne, pe pământ,
doar tu mai dai fără să ceri nimica
să nu ne fie foame și-n mormânt...

dar foame, foame îmi era și mie,
și-aveam și eu familie și copii,
cum să împart aceeași hrană vie
la toți săracii care-mi vor cerși?

nu! nu vă dau ! - acesta mi-a fost spusul,
căci n-am nici eu, și chiar de aș avea
rugați-vă să vina iar Iisusul,
și dintr-o pâine vă va sătura...

aveam de îndreptat o casă veche,
nezugrăvită de treizeci de ani,
și câte nu-mi treceau pe la ureche,
și toate pâine îmi cereau, și bani...

și am știut de-atunci că sunt fățarnic,
că, Doamne Sfinte, în zadar te cânt,
când te înșel atâta de amarnic
făcându-mi lux din pâine, pe pământ...

și-așa fac azi toți oamenii de bine,
căci pentru sine binele și-l fac,
așa mă judec, Doamne Sfânt, pe mine,
și-n ziua judecății, am să tac...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

STATUI DE FACTURI

Sunt o statuie de facturi
pe care poftele mele,
ciori albe,
îmi lasă pe frunte dejecțiile ordinațoarelor -

și dacă nu aș fi o statuie de facturi
aș fi deținutul marcat cu seria frigului și a foamei,
prizonierul tubului meu digestiv și al cărnii,
târătoare prin mlaștina milei semenilor
care, statui de facturi,
mă vor aținti cu privirea binară
și inima de bazalt.

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

SCRISOAREA MARINEI CATRE MOS CRACIUN

Draga Mos Craciun,

In lunile acestea cred ca am fost cam rea, dar voi fi mai cuminte, pentru ca eu iti scriu din luna mai, asa ca inca nu s-a terminat anul, dar as vrea ca azi sau maine, sa gasesc acasa un telefon mobil, Samsung SGH-E530, roz, cu camera photo si video. Vreau cu memorie 70 megabaiti. El costa cam 12 milioane (cam 1500 de paini) si se gaseste in MERCUR. Ar insemna mult pentru mine, daca mi-l vei aduce mai devreme, si promit ca voi fi cuminte.

Te rog tare, tare mult sa mi-l aduci cat mai devreme posibil!

Multumesc mult de tot!

Oana-Marina

Sa stii ca nu trebuie sa mi-l aduci chiar azi, dar pana la sfarsitul saptamanii ai putea?Te rog!

L-as vrea tare mult... adica mobilul.

Daca esti de acord, semneaza aici: Te rog sincer si si azi nu prea am fost cuminte.

Scrisoarea lui Moș Crăciun către Marina

Draga mea Marina, darurile mele
Vin numai odată: de Crăciun,
Și plătesc părinții cu ce au mai bun
Prețul lor la îngerii, să n-ai zile grele

Draga mea Marina, spui că ești cuminte,
Dar tu la Biserică nu meri,
Acolo e Domnul care îți dă minte,
Daruri mai frumoase decât ceri

Dar ești încă mică, nu ai ochii minții
Larg deschiși spre îngerii, încă nu îi vezi,
Nu îi vezi în preajmă, nu ți-ascuți părinții,
Și atunci în Domnul cum să crezi?

Draga mea Marina, mai citește-o carte,
Nu mai pierde vremea la televizor,

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Când vei crește mare, ce daruri bogate
Le vei povesti copiilor?

Vei fi domnișoară, vei avea și nuntă,
Și un Făt-Frumos te va iubi,
Și vei naște îngeri care n-or să mintă,
Numai că îi vei numi „copii” –

Și vei fi și buni, sau mame, dragă,
Vei avea și tu nepoții tăi,
Vei vedea ce greu e să îi faci să-aleagă
Între îngeri buni și îngeri răi

Au fost inundații mari la tine-n țară,
Au rămas copiii fără case,
N-au nici pat, nici masă, totuși merg la școală,
Să învețe faptele frumoase

Îi ajut cu haine, cărți, medicamente,
Hrană, mir, povețe, le dau zlot,
Le ridic și case, tu, ce ai talente,
Poți să mă ajuți, că nu mai pot?

Moș Crăciun, Marina, ți-a trimis scrisoare,
Și îți dă pe frunte un pupic,
Ai răbdare, înger, ai mereu răbdare,
Domnul e alături de cel mic!

Moș Crăciun

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

PRIMĂVARĂ TÂRZIE

*20 ianuarie 2000
acasă, cu “măicuța” și Marina*

De câte ori n-au înflorit caișii
Pe coapsa ta, petale scuturând,
Și cerbi zănateci ne-au pictat irișii,
Cu ochii bând din cetină de gând?

Cum scrie mâna ta pe trupul meu o carte,
În poala mea, povara ta o lacrăm,
Și cresc un veac când gura ta-mi împarte
Caise moi pe tâmpla-mi de mesteacăn...

De câte ori n-au înflorit caișii,
Pe coapsa ta, petale coborând,
Sub noi treceau copiii noștri, ninșii,
Ne scuturam petalele de gând...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

Și dacă-n cer ai să Te-nalți -
Acolo unde-s doi, sau trei,
În al Tău nume, adunați,
Nu vei fi-n cer, ci jos, cu ei –

Și dacă-n cer ai să rămâi -
În cel flămând, setos, străin,
Bolnav, în temniți, Tu, deplin,
Vei fi, cu noi, la căpătâi –

Și dacă-n cer vei veșnici,
Tot crucea fraților mai mici
Vei coborî, să o ridici,
Căci crucea Ta, este aici –

Și peste mii, și mii, de ani,
Și peste o eternitate,
Iisus răscumpără păcate
Cu viața-I, fraților, sărmani –

El e același, de e sus,
De este jos, pe-aceeași cruce,
Iubirea e Hristos, Iisus,
Nu poate, fără noi, să urce –

Așa că nu vă înălțați –
Nu cumpărați vreo galaxie,
Cât timp aveți pe Terra, frați,
Din care luați, de-o veșnicie –

Să ne rugăm să nu plutim,
Să nu fim chiar, din viață, îngeri -
Cât timp, de dor de om, nu știm
Că ești pe cruce, și mai sângeri –

17 mai 2007

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

ROST

De nu dai de la tine-un bun,
Nu poți fi bun.

Și bunătate de-i avea,
Și nu vei da mereu din ea,
Te vei usca.

Pădure, lemn dacă nu dai,
Fântână, apă, floare – fruct,
Degeaba spui la alții: hai!
Dacă din tine nu ai rupt
Firimitură de mălai.

De nu ești grâu, să te oferi
La cel ce te-a sădit, mai ieri,

De nu ești cuib, celui ce strică
Să te faci cuib de rândunică,

De nu ești pană, să mângâi
Pe cel lovit, la căpătâi,

De nu ești umbra unui pom,
Sau haina celui înghețat,
Ești un copil ce a uitat
Că s-a născut să fie om.

7 mai 2007

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CÂND TOATE DE PE LUME-S SPUSE

Când toate de pe lume-s spuse,
Și toată fapta e deșartă,
Mă rog în gând: „Doamne, Iisuse,
Ne miluiește și ne iartă!”

Nu știu nimic, și orb, mă-nvălui
Cu Domnul rugăciunii care
Se dă pe sine, fiecărui,
Să avem viață, fiecare –

Nici nu mai știu ce este bine,
Sau rău ce este, doar repet
„Doamne, Iisuse, fii cu mine,
Îmbrățișează-mă încet!”

Iar din scânteia mea de viață
Împarte pâine, vin, și pești
La cei ce nu Te văd la față,
Sătui, să strige: „Doamne, ești!”

Iar din scânteia mea de suflet,
Împarte, Doamne, înțeleș,
La cei smintiți de-atâta umblet
Prin labirint, în Univers –

Când toate de pe lume-s spuse,
Și toată fapta e deșartă,
Mă rog în gând: „Doamne, Iisuse,
Ne miluiește și ne iartă!”

27 aprilie 2007

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

DACĂ NU MORI

Bătrânul murise demult, dar venea
În fața Bisericii, să ceară ceva –
Poate o pâine, poate un ban,
Poate ștampila pe încă un an –

Nu-l vedea nimeni; cu mâna întinsă
Cerea pomană prin vremea ninsă –
Poate că vântul, sau soarele, sau
Frunzele luau de la oameni, și-i dau –

Nu avea pensie decât de chirie
Pentru sicriul din veșnicie,
Și aștepta de-ale gurii, sau, poate,
Să-i dai binețe-n eternitate –

Dacă primea o para, nu avea
Medicamente, și îți cerea,
Dacă din pâine primea o bucată,
N-avea putere să o împartă -

Poate visa să îl ducă acasă
Un om bogat, o mașină frumoasă,
Să mai coboare, să traverseze
Până acasă, două amieze -

Nu-l vedea nimeni, deși trecuse
Pe globul lumii, prin zeci de fuse,
Cu cât primea, mai cerea, să își poarte
Deșertăciunea, tot mai departe...

Și-n moarte, încă, tot se mai cere
Bruma de pâine, și de avere,
Tot mai colindă morții prin lume,
Cerșind o pâine, leacuri postume,

Încă mai vor, mai zvâcnesc, mai cerșesc
Cât se târăsc pe pământul ceresc,
Le cresc și unghiile prin trecători,
Dar nu le simți, dacă nu mori...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

E ZIUA TA

E ziua ta, și va mai fi,
Și ea e-n fiecare zi,

În fiecare zi, să faci
Un ou, pomană, la săraci –

În fiecare zi, un ban,
Să dăruiești celui sărman –

În fiecare zi-n altar,
Să intri, să te rogi, măcar –

E ziua ta, în fiecare
Om căruia îi dai o floare –

E ziua ta, când dai binețe
Părinților, spre bătrânețe –

E ziua ta, când spui în gând
„Ajută-mi, Doamne, sunt plăpând!”

E ziua ta, când prea frumos,
Ajuți un om neputincios.

E ziua ta, când faci curat
În cuibul casei, minunat -

E ziua ta, când spui povești
Copilului ce îl iubești –

E ziua ta, când ai aprins
O candelă, unui învins -

E ziua ta, când nu primești,
Și, chiar și-un zâmbet, dăruiești –

E ziua ta, un drum mai bun
De duci la capăt, chiar acum,

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

E ziua ta, de-mparți, solie,
De n-ai nimic, o poezie –

E ziua ta, și va mai fi,
Și ea e-n fiecare zi...

6 iunie 2007

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

VIZIUNE

Să ne imaginăm că-ți stau la ușă,
Cerșind, și pe măsură ce îmi dai,
Îți cer mai mult, mai mult, ca o căpușă,
În fiecare zi. Cât timp îmi dai?

Să ne imaginăm că lângă mine,
Mai vine unul, și la ușă-ți bate,
Și încă unul, să-i faci și lui bine.
În fiecare zi. Le mai dai, frate?

Și-abia ai dat, și încă unul cere,
Și-abia te-ntorci, și încă unul vine,
Și toți ridică ochii către tine,
Și ți se roagă: „Fă-ne, frate, bine!”

Mai vine și un preot și-ti vorbește:
„Mai faceți încă-o faptă creștinească,
Și dați la frații mici, și ei, să crească!”
Mai poți? Mai dai? Mai rabzi? E omenește?

Și-n acest timp, pe alții-n cot îi doare:
Nu dau nimic, și râd de-ai tăi, de toți:
Vă spun habotnici, fraieri, și idioți,
Strâng pentru ei, căci au nevoi, odoare –

Îmi mai dai, frate? Mai suporti? Mai poți?

Când prea sătul de toți, de tot, și toate
Vei spune: „am și eu un os,
Și vreau să-l ling în tihnă, pân' la moarte!”
Gândește-te ce a făcut Hristos!

Gândește-te ce face-n veci, Hristos!

<<Și-abia ai dat, și încă unul cere,
Și-abia Te-ntorci, și încă unul vine,
Și toți ridică ochii către Tine,
Și Ți se roagă: „Fă-ne, Doamne, bine!”>>

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

TABLOU DE SORIN NOVAC

A fost odată un pictor ce-n rame
Punea nu icoane, ci clovni, și păpuși –
Păreau avortate făpturi, fără mame,
Având păpușari politruci trepăduși –

Și chiar de Crăciun, ajunau la ferestre
Aceleași făpturi în costume de circ,
Pe sârme de aer, cerate, buiestre,
Păreau, în morminte, colinde că zic –

Scria acel pictor pe pânză icoane,
Cu nasul cel roșu, și-n ochi, cu culori,
Și lumea un circ avortat, i se pare,
În care circarii sunt nemuritori –

Pe-un soclu de lut, acel pictor așază
Balotul de grâu, legat fedeleș –
Ridică la holde un imn la amiază,
Dă pâine în gură, la fiecă leș –

Și clovni danseză, păpușile toate
Machiate, boite, mănâncă din pâini –
Și pictorul vede atât de departe –
Dar n-are cuvinte. Doar moarte, pe mâini ...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

MONUMENTUL

„Omenirea consumă în fiecare zi 74 milioane de barili de petrol”

În metropola în care călăreți sunt zgârie-norii,
Oameni, numărându-și zorii, au făcut un monument –
Pe un soclu, au pus snopul cel de grâu, ca privitorii,
Pâinii să îi dea valoarea cea de fiecare cent –

Stă acolo, singuratic, monumentul cu semințe,
Și cu boabe, și cu apă, și cu soare, și pământ,
Și prin el irumpe viața din miliardele de ființe
Pentru care spicul este - gratuit, ca un cuvânt –

Și sămânța-i milenară, ce hrănea o-ntreagă lume,
La a vieții bursă-așteaptă, o valoare, și un preț –
Dar grăbită, trece lumea, către templul ei de hume,
Către tot mai mult – puținul, mestecându-l cu dispreț –

Și-au murit odată caii, și-au murit odată boii
Și țăranii, ce fac spicul din lumină, au murit –
Și-am rămas în Universul digerat, doar noi, eroii,
Să mușcăm, flămânzi, din viață, lângă soclul unui spic...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CAPUL LUI IOAN

„Nu ți se cade ție să te culci
Cu apa și petrolul de pe lume!”
Scria Ioan în pildele postume,
„Nu ți se cade ție să le spurci!”

„Nu ți se cade ție, la volan,
Să desfrânezi cu-a lutului femeie!”
Și Regele Irod dădea să beie
Să uite de proorocul cel infam –

„Nu ți se cade ție să consumi
Ce n-ai creat, și zămislit, vreodată!”
Îi spunea Ioan, „oprește-te acum!”
Și Regele se mai urca odată
Într-o mașină, „Deus saeculum” –

Veni și ziua Regilor Irod –
Și Salomeea a dansat pe masă,
Și-a fost așa de sexy, și frumoasă,
Că Regii, precum ultimul norod

I-au spus: „Ne cere acum tot:
Mai mult petrol, și mult mai multă apă,
Și îți vom pune Raiul tot sub bot!”
Și ea ceru capul lui Ioan, pe tavă!

Muri Ioan. Și Regii au privit
Pământul despuiat de viață vie,
Și poate pilda asta nu-i un mit,
Ci îți vorbește, frate om, chiar ție...

19 septembrie 2007

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CE VREAU SĂ MĂ FAC CÂND VOI AJUNGE MARE

Când voi ajunge mare, mă gândesc
Să mă fac mic, măcar cât o cămilă,
Să trec prin ac, spre leagănul ceresc,
De îmi vei dăruia un fir de milă...

20 septembrie 2007

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

ROAGĂ-TE, DOAMNE

Roagă-Te, Doamne, și pentru cei
Ce n-au credință, și sunt mișei –
Iar mântuirea mea, să o dai,
Milă de mine, dacă mai ai,

Altui tovarăș, altui ciumat,
Altui tâlhar care nu te-a aflat –

Roagă-Te, Doamne, mult, pentru toți,
Și pentru parii, și pentru hoți,
Căci ei sunt chip neștiut din Hristos,
Eu, numai ultimul Tău păcătos –

Roagă-Te, Doamne, pentru barbari,
Pentru netrebnici și pentru tâlhari,
Ei sunt mai buni, întru Domnul Hristos,
Decât e sufletul meu păcătos –

Eu am iubire de sine, ei, poate,
Numai neștiință întru păcate,
Au numai sufletul încremenit,
Ei sunt mai vrednici de mântuit –

Roagă-Te, Doamne, pentru acei
Ce nu Te știu, nu Te-aud, poate ei
Chemați de Tine, vor fi iubire,
Mult mai aproape de mântuire!

Tu, care toate, veșnic împarți,
Fă Lumea toată, Lume de frați,
Căci dacă Tu nu Te rogi pentru Lume,
Cine ajunge până la Tine?

Din neștiință, din înșelare,
Din necredință și nepăsare,
Cine, din beznă, vede Lumina?

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Cheamă-ne, Doamne, iartă-ne vina!

Eu, care nu știu ce e credința,
Eu , botezat comunist, îți dau ființa,
Sufletul meu, dacă are valoare,
Pune-l în iad, să învețe cum doare,

Și mila Ta, de mi-a dat mântuire,
Dă-o la altul, căci ești Iubire!

Prea concurăm să ajungem în Rai,
Fără iubire, numai din grai,
De-Ți iubim darul, nu e frumos,
Să-l dăm la altul, mai păcătos?
Prea egoistă cruce de sine,
În bruta Lumii, te vezi pe tine?

Nu-s oare eu , plin de slavă de sine,
Fiu lepădării, Doamne, de Tine?
Cine e oare mai păcătos,
Ca mine, Doamne, cel ticălos?

Roagă-Te, Doamne, și pentru cei
Ce n-au credință, și sunt mișei,
Cheamă-i la Tine, Sfântă Iubire,
Ei sunt mai vrednici de mântuire,

Decât deșarta mea pustiire...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

ÎN FIECARE ZI

În fiecare zi, îmi spun: aceasta este
O zi în care mă voi ruga, doar –
Voi fi asemeni unui înger peste
Prea chinutul lumii obrăzar –

În fiecare zi, îmi spun: te roagă,
Și celelalte, doar, ți se vor da –
Dar n-am putere, dragoste, și vlagă
A năzui, spre-Împărăția Ta –

În fiecare zi, îmi spun: te-apleacă,
Și fii asemeni spicului de grâu:
Îndură și potop, și viață seacă –
Dar roagă-te fără răgaz, și frâu –

În fiecare zi, o rugăciune,
De duc la capăt, sunt așa zdrobit,
Și părăsit, că-mi pare o minune
Că am putut s-o-ndur, și n-am murit –

În fiecare zi, aș vrea în cartea
Vieții mele, viața unui sfânt
Să scriu – să lupt ca el, cu moartea,
Și să înviu ca bulgăr de pământ –

În fiecare zi, aud într-una
În gând, cocoșii care cântă-n zori
Cum tot visez să fiu cu Tine una,
Și doar mă lepăd, Doamne, de trei ori –

25 septembrie 2007

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

FIRIMITURA

A fost o vreme-n care nu ceream nimic -
Și toate mi se ofereau senine -
Acuma cer o firimitură dintr-un bine -
Și nu primesc din dânsul nici-un pic.

Poate e bun chiar postul cel de bine –
Firimitura lui e-atât de grea,
Că nu o poate duce crucea mea,
Și nici cunoaște sufletul din mine –

O cumpănește, Doamne! Chiar cu Tine...

Și o împarte...

Altuia...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

COLIBA LUI PETRU

-E mult petrol, Iisuse, pe Tabor!
Atâți măgari cu el de se îmbibă
Ne vor purta, în ceruri, printre nori –
Să ne oprim, să facem o colibă!

-E multă apă, Doamne, pe Tabor!
Atâtea care de vor bea putere,
Și-atâția boi, vom emigra în sori!
Să ne oprim aici, să bem plăcere!

-Ești doar Lumină, Doamne, pe Tabor!
Să vindem la tarabă-n târg - Lumina,
Și apă, și petrolul – negustori
Ce vor doar bine, și nu știu ce-i vina!”

Și n-ai spus, Doamne, scriu pentru părinți:
„De n-am avut colibă pe pământ,
Vreți - ce-am Creat - să faceți din arginți?”

28 septembrie 2007

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

HRISTOS LA PÂRSCOV

lui Vasile Voiculescu

Desculț, din sat în sat, când mai treceai
Te întrebau copiii fără vină:
Ce ne mai dai, ce daruri, în ce rai,
Când n-ai decât o traistă de lumină?

Și prin orașe, cu cojocul rupt,
Când îți târai cucernica lumină,
Te întrebau: azi, din opritul fruct,
Ce ne împarți, când ești murdar de tină?

Ieri, Doamne, ai venit la un poet:
În satul lui, în casa părintească –
Desculț, flămând, sărac, trăgând încet
Atotputernicia Ta dumnezeiască –

Era o zi de toamnă –n care toți
Ți-au luat cojoc, toiag (vesmintele)- sărăcăcioase –
Cuvântu-Ți mut, l-au răstignit la porți,
Ți-au lăsat doar lumina peste oase –

Și a plecat la masă-ntregul sat,
Și te-au lăsat cum te-a făcut Fecioara,
Doar cu lumina stelei, îmbrăcat,
Să duci în spate, pe Golgota, țara...

*12 octombrie 2007
(zi de salariu)*

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CAIN

Pe lumea cea bogată în piei de animale
Și carne, aduc Ție ofranda mea săracă –
De fân, și flori, și grâne, și alte daruri goale
Crescute doar cu trudă, și balegă de vacă –

Eu știu că jertfa-mi fi-va de Tine măsurată,
Și ce-ți aduc în față, în veci nu o să-Ți placă –
Nu-i darul meu de suflet, și inimă de plantă,
Nici sânge, și nici carne de taur, sau de vacă –

Așa cum mășori, Doamne, iubirea noastră toată
Cu fumul de ofrandă, să nu mă-ntrebi, Părinte,
De ce, răspuns la crudu-Ți cântar, și judecată
Tot carne îți voi pune, și eu, pe dinainte...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

ABEL

Cu drag, îmiucid boii și vacile, din turmă
Să-ți fac un dar, Părinte, din trupu-mi roditor –
Un dar din contemplarea cerescului pridvor
De care sunt departe - doar să îți calc pe urmă –

Ce să îți dau? Ce-i este mai drag unui păstor!
Chiar turma risipită, păscând, pe o colină,
Chiar ochii ei de vită, atât de răbdător
Primind în gât, cuminte, cuțitul de lumină –

Ti-aș da mai mult, Părinte, ți-aș da întregul bine
De care sunt în stare, pe care mi l-ai dat,
Și-ți multumesc, fii pururi, prea binecuvântat
Că fratele meu, Cain, ucide - pentru Tine...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

30 MARTIE 1987

Când a murit tata

A fost o zi ca oricare alta.

Doar soarele a apus dimineața.

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

ILUZII

Cum să te-ajut? Când eu nu știu
Decât acasă când mă-ntorc
Prin fața templului pustiu
Să pun la coș, câte-un chiștoc –

Deși sunt multe, unul pun –
Mai las destul la alți creștini –
Și-o clipă, sunt pe stradă, un
Prea fericit, între străini –

Cum să te-ajut? Când gândul meu
Repetă golul pe o pistă,
Și șoldul meu îmi spune greu
Dintr-o proteză, că există –

Cum să te-ajut? Vezi, am să pun
Azi, un chiștoc, și pentru tine,
În coș, la templul de pe drum –
Și-mi fac iluzii, că fac bine...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

ALGEBRA UNUI ELEV AL VIITORULUI

Scădea cu-un deget vântul, în fiecare zi –
Și ne-ntrebam cu toții, când vântul nu va bate
Cum vom mai ști direcția din care vor veni
Și apă, și pădure, și turme, și bucate?

Scădea c-un plin, petrolul, în fiecare zi –
Și ne-ntrebam cu toții, când nu va fi petrolul
Cu care curs de apă, ne vom acoperi
În infinitul lumii, mândria noastră – golul?

Scădea cu-un deget apa, în fiecare zi –
Și ne-ntrebam cu toții, când apa va fi seacă
Cum vom mai ști să scriem, în infinit, a fi?
Când sângele luminii vom bea, în loc de apă –

Creștea atâta știință, în fiecare zi –
Firesc, creștea pe lume sămânța unui bine
Din care vor bea sânge, alți oameni, alți copii –
Și toate câte-or crește, se vor scădea din mine...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CEL CE E ÎN NEVOIE

Cel ce e în nevoie nu cere doar odată:
Cel care e, și n-are, îți cere viața toată –
Că n-are când se naște, ce fericiri, au pruncii,
Că n-au, când e la școală, părinții, loc al muncii,

Că n-are-n facultate, venit, pentru cămin,
Că n-are loc de muncă - se termină un chin

Și-ncepe mereu altul – se uită-n portmoneu,
Și-n loc de bani, îl vede, desculț, pe Dumnezeu –

Cel care n-are, are, nu treizeci de arginți,
Ci doar, bătrâni, acasă, prea strâmtorați părinți,
Ce-ar vrea să-i dea din lume și luna de pe cer,
Dar n-au decât o pensie, din nu știu ce șantier,

Își peticesc aceeași masă pe zi, și straie
Să-nvețe carte pruncul, s-ajungă om cu stare –

Și niciodată nu știu să strângă îndeajuns,
Întotdeauna banii le scapă ba pe-o boală,
Ba pe un braț de lemne, ba pe un bec aprins,
Și n-are bani copilul de carte, și de școală –

Mereu, așa se-mparte și bruma cea de carte,
Ajung copiii lumii tot mai citiți, mai culți,
Doar sufletul, nu-nvață că-i greu să îl ascuți,
Și-atât de greu, la altul, să-i faci din tine, parte –

Cel ce e în nevoie, mereu e în nevoie –
Întinde mereu mâna, în fiecare zi,
Și mâna lui întinsă e ba pentru copii,
Pentru părinți, sau pentru o prea umană voie:

Aceea de a fi.

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

FLORI DE ICONIȚĂ

Și pentru palma care ne doare,
Și pentru vorba care ne doare,
Cerem iertare Bunei Fecioare,
Sfintei Fecioare cerem iertare...

Doamnă ce poartă-n pântec dreptatea
Și adevărul, și cărăruia,
Dă-i fiecăruia seninătatea
De a-Ți aprinde-n suflet cățuia...

Și la lumina ei bucuroasă
iartă-ne urmele de pe pământ,
Căci dăruindu-ne masă și casă
Luat-am din sufletul Pruncului Sfânt ...

Iartă părinții, iartă copiii,
Iartă și îngerii Tăi din văzduh,
Căci ne-am luptat între noi, să fim viii
Cei după trupuri, nu după Duh ...

Și pentru palma care ne doare,
Și pentru vorba care ne doare,
Cerem iertare Bunei Fecioare,
Sfintei Fecioare cerem iertare...

25 octombrie 2007

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

MAI LASĂ LUMINA

Mai lasă lumina să treacă prin tine,
Mai las-o, om –frate, mai las-o, vecine,
Căci numai lumina rămâne din noi,
Un fel de silabă, un fel de altoi –

Mai lasă lumina să treacă prin casă,
Doar ea nu ne-apeacă, doar ea nu ne-apasă,
Mai lasă lumina să treacă pârleazul
Spre lazul pe care n-ajunge necazul –

Mai lasă lumina să guste, ea, buna,
Din viețile noastre, trăite ca una,
Mai lasă lumina, cu palmă de pască,
Să ne mai mângâie, să ne cântărească –

Mai lasă lumina să râdă, să plângă,
Cu morții, cu vii, cu dragoste, lângă –
Mai lasă lumina să picure rouă
Pe inima noastră, tăiată în două –

Mai lasă lumina să-nvie, din moarte,
În veac să ne ierte, că-I suntem departe...

14 noiembrie 2007

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

IERNI DULCI

Ca pe săracii fără sobe să îi culci
În cerul fără frig al milei Tale,
Ne-mparte, Doamne milostiv, ierni dulci,
Fulgi calzi de nea, pe cărnurile goale.

Ierni dulci, ca floarea-n măr, să dai la toți,
Să ne colinde-albine de ninsoare,
Și din căldura Ta, să dai, de poți,
Măcar somn lin, acolo unde doare.

Să nu ne deșteptăm deloc în acest veac,
Să nu vedem împărăția gheții,
Nici gerul care mușcă din sărac,
În pântec, Doamne, să ne porți nămeții.

Și fii de gheață-n calda Ta Lumină,
Să nu ne naști nici măcar în Eden,
Mai bine-n Tine, plămădiți din tină,
Să Te rugăm să ne păstrezi, etern.

Acoperă-Ți copiii de afară,
Și-n toată bunătatea-Ți să ne culci,
Ne iartă frigul care ne-mpresoară,
Și ne împarte, Doamne Bun, ierni dulci.

5 decembrie 2007

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

MAI VINE MOȘ CRĂCIUN?

Mai vine Moș Crăciun, sau nu mai vine,
E-o întrebare pentru cât ești de bogat,
Nu pentru cât pe lume-ai făcut bine,
Și nici, cuminte, câte ai răbdat.

Sunt sate unde Moșul nu mai vine,
Periferii în care e uitat,
Desculți la care n-a adus botine,
Copii pe care nu i-a sărutat.

Și câte nu-s anapoda pe lume,
Ce daruri așteptăm, și nu-s de noi,
Ce Moși Crăciuni scriu opere postume
Din ce-am primi, de nu am fi fost goi.

Cum vin cu sănii, Moșii-n supermarket,
Cum renii-n galantare au sălaș,
Cum Moș Crăciun e-un bussines, și un target
De financiare boom-uri, la oraș.

Și cum nu vine el prin mahalale,
Prin bojdeuci, colibe, ori bordeie,
Cum n-au valoare niște inimi goale
În Crăciuniada Lumii epopee -

Mai vine Moș Crăciun, sau nu mai vine,
E-o întrebare pentru cât ești de părinte,
Să ai copiii lumii toți, în minte,
Ca și cum toți, s-ar fi născut din tine.

Mai vine Moșul? Cine să mai știe?
Și poate că vei crește într-o zi
În care ca un Moș vei împărți,
Doar la copiii tăi, o bucurie.

Iar ca să uiți pe-acei, sperând, copii,
Ce-așteaptă, și nimic nu vor primi,

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Vei face daruri surdo-mute poezii.

6 decembrie 2007

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

DARUL

Cred, Doamne, că într-o Biserică, în centru,
În noaptea de Crăciun, un brad ai pus –
Cu daruri nemaîntâlnite, pentru
Toți oamenii, ce sunt, vor fi, și nu-s –

Și toți intrau pe rând ca să primească,
Și toți doreau, dar nu vedeau nimic –
Decât un brad și-o stea Dumnezeiască,
Și-un Moș Crăciun, care li-era bunic –

Ai fost cuminte? întreba bătrânul –
Am fost cuminte! răspundeau ei, blând–
Și Moșul, Universul da la unul,
Apoi la alții, binecuvântând–

Și toți plecau cu Universu-n brațe,
Cu stele, sori, planete, galaxii,
Veneau ca robi, și plecau Regi, pe viață,
Cu-atâtea Universuri, jucării –

Cât vom trăi? Îl întrebau pe Moșul –
Și după Univers, ce ne mai dai?
Și Moșu-și netezea veșmântul roșu,
Și le spunea: De-ați cere voi un Rai!

Și darul lor creștea, creștea, într-una,
Și ei creșteau, creșteau, nemăsurat,
Că peste-un an, de Moș, spuneau toți una:
Mai dă-ne Universuri, Moș ciudat!

Și Moș Crăciun le împărțea într-una,
Alt Univers, la fiecare ins,
Și peste-un an, de Moș, spuneau toți una:
Nu avem loc, de noi, în Necuprins!

Cât vom trăi? Îl întrebau pe Moșul –
Și după Univers, ce ne mai dai?
Și Moșu-și netezea veșmântul roșu,
Și le spunea: De-ați cere voi un Rai!

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Așa, de-o veșnicie se împarte
Acelasi dar, dorit, de Moș Crăciun,
Doar singur, Raiul, darul fără moarte,
Sub brad așteaptă suflet de om bun -

Împarte Moș Crăciun atâtea haruri,
Atâtea infinituri de cules,
Dar darul Creatorului, din daruri,
Este un singur Rai, în Univers!

Puțini îl cer, puțini îi știu dulceața,
Puțini, cărarea strâmtă către stele,
E darul ce se face dar, cu viața –
Cred, Doamne!-Ajută necredinței mele!

7 decembrie 2007

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CATEDRALA BUCURIEI

Mi-ai spus, luminată poiană,
Mi-ai spus, zori de zi, zori senine,
Mi-ai spus: „Viata ta e-o icoană,
Eu nu pot trăi fără tine!”

În seara cu stele în strană,
În fagurii dulci, de albine,
Mi-ai spus: „Leac îmi ești, pentru rană,
Eu nu pot iubi fără tine!”

În limpezi fântâni, sfântă cană,
Viind vechi licori cristaline,
Mi-ai spus: „Mi-e lumina ta, hrană,
Eu sufletu-mi dau, pentru tine!”

Pe lume, lumină orfană,
Tu, cetină verde, de bine,
Mi-ai spus: „Niciodată n-ai teamă,
Eu voi învia pentru tine!”

Colind ca o voce de mamă,
Prin mrejele tainelor line,
Mi-ai spus: „Tu mi-ești viața sărmană,
Eu nu-s Dumnezeu, fără tine!”

La nașterea Ta, siderală,
Îți spun, când Lumina Ta vine,
Îți fac din Cuvânt, Catedrală:
„Eu nu pot trăi, fără Tine!

Eu nu pot iubi, fără Tine!
Eu sufletu-mi dau, pentru Tine!
Eu voi învia, pentru Tine!
Eu nu pot fi om, fără Tine!”

21 decembrie 2007

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

EUTOPIA

lui Mihai Eminescu

Moto: „Iubesc acest popor bun , blând, omenos, pe spatele căruia diplomații croiesc charte și răzbele, zugrăvesc împărății, despre care lui nici prin gând nu-i trece. Iubesc acest popor care geme sub măreția tuturor palatelor de gheață pe care i le așezăm pe umeri.”

„Oamenii învățați, dar fără talent propriu, mi-i închipuiesc ca o sală întunecată, cu o ușă de intrare, și una de ieșire; ideile străine intră pe o ușă, trec prin întunericul sălii, și ies prin cealaltă, indiferente, sigure, și reci. Capul unui om de talent este ca o sală luminată, cu pereți, și oglinzi.”

„Dumnezeul geniului m-a sorbit din popor, cum soarbe soarele un nour de aur din marea de amar.” (Mihai Eminescu)

A fost odată un om care tăia în oglinzi
Tablouri de litere. Cu stele de frig. Rebegite sub grinzi.
Trecea peste praguri de case, colindând, lumânare cu lumânare;
Puțini îl vedeau. Văzătorii erau orbi din naștere,
Întrebându-l din lacrima universală: pentru ce ne colinzi,
Trecătorule prin trecătoare ?

A fost odată un om care scria mai departe.
Puțini îl citeau. Tot mai impari, îl studiau după moarte.
A fost, din carte în carte, de toate:
Tei, îndrăgostit, șobolan. Sau luceafăr.
Prea bătrân, ori prea tânăr.
Prea cald, ori prea rece.
Niciodată întreg la sufăr.
Mioritic astral, ca o floare de nufăr
Pe un lac sideral
De cireșe.

Atâtea cuvinte, ieșite să ceară cuvânt
Pietrelor de morminte.

El scria cu cei care îl înșelau.
Scria cu Alfa și Omega, și cerșetorii din Au !
Care nu existau.

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Și pentru că toți era frumos să poarte, măcar, numele, mic,
El repetă mereu: Trăiește, trăiește, trăiește !

16 ianuarie 2001- 14 ianuarie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

DOINA UNIRII

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morți.
Unirea noastră pentru toți
Ce-au fost, și sunt, și vor mai fi –

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morți.
Să mai aprindem, astăzi, toți,
Pentru părinți, pentru copii –

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morți.
E hora noastră, între porți
De pâine-n orișicare zi –

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morți.
Unirea noastră, de socoți,
E tot ce nu știm socoti –

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morți.
Închină-te, atât cât poți,
Cu dreptii Sfintei Români!

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morți,
În fiecare zi, de poți,
Cu Dumnezeu ne vom uni!

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morți.
Hristos este la noi, la porți,
Spunându-ne: Române, fii!

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morți,
Mai drepti, mai buni, mai răi, mai hoți,
Suntem ai Tăi, Hristoase, toți,
Uniți pe cruci, pe țepi, pe roți,

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Numai să vii, numai să fii!

Cu Dumnezeu ne vom uni!

24 ianuarie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”

Isus Hristos

ÎȚI IARTĂ, DOAMNE, PEA FRUMOȘII TĂI NEBUNI

Îți iartă, Doamne, prea frumoșii Tăi nebuni,
Ei știu că Lumea-i rea, dar o fac bună,
Ei știu că toți Te fură, dar pe strună
Fac Sfinți din păcătoșii Tăi cei buni –

Îți iartă, Doamne, prea frumoșii Tăi nebuni,
Ei știu cât de frumos este urâtul,
Și ce urât, să tai la taine, gâtul,
Să pui pe capul viermilor, cununi –

Îți iartă, Doamne, prea frumoșii Tăi nebuni,
Ei știu să nu găsească mai nimic
Acolo unde alții găsesc frică
De ei, de măcelarii celor buni –

Îți iartă, Doamne, prea frumoșii Tăi nebuni,
Ei știu, ca vagabonzii prin ispite,
Să-și rătăcească drumul spre iubite,
S-aștepte, din morminte, să-i aduni –

Îți iartă, Doamne, prea frumoșii Tăi nebuni,
Doar câinii le mai simt dulceța morții.
Ei îi conduc la Tine-n fața porții,
Să-i mântuiești cu dreapta, pe cei buni –

Îți iartă, Doamne, prea frumoșii Tăi nebuni,
Că-n întuneric, totuși, e lumină.
Au ei aici un Babilon de vină,
Că nu fac rău, cât fac, prea buni, cei buni –

Îți iartă, Doamne, prea frumoșii tăi nebuni...

24 ianuarie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CELE 3 DORINȚE

- *care pentru regele Solomon au fost una singură: înțelepciune...*

Când veacuri tac,

Iisuse, m-ai întrebat regesc:

„Ce vrei să-ți fac?”

- Dă-mi, Doamne, să știu să Te iubesc!

În crudu-mi veac,

Tu, Doamne, m-ai întrebat ceresc:

„Ce vrei să-ți fac?”

- Dă-mi știința, pe oameni, să-i iubesc!

În veac sărac

La suflet, m-ai întrebat Domnesc:

„Ce vrei să-ți fac?”

- Dă-mi, Doamne, să știu să-Ți mulțumesc!

27 ianuarie 2007

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

LACRIMI AURITE

Ia cerul meu și umple-l cu sfinți, în loc de stele !
Ia gândul meu, și umple-l cu seu de lumânare !
Ia viața mea, și fă-o Biserică la cele
Arând cu duhul țarini de trupuri muritoare –

Ia-mi mâinile și fă-le în palme, crăpătură
În care să coboare duhovnicii din rai,
Ia-mi inima și fă-o, în rugă lor, prescură,
Cu milă să ne-mpartă lumina lor de crai –

Cine mai știe câte vor fi de luat din robii
Ce nici nu știu de ele, de care n-au aflat,
Așa cum în lumină, se mișcă tandru, orbii,
Zorim și noi, ca dâșii, pe ritmuri de păcat –

Și gândurile noastre, demult, sunt doar cenușă,
Și lacrimile noastre, demult, s-au aurit,
Doar simțurile noastre ne bat, grăbit, la ușă,
Făcându-ne simțirea din noi, de negăsit –

Ia-mi, Doamne, tot cuvântul, litania, și versul,
Și fă-mă zugrăveala ce numai Tu, o știi,
Icoană ce așteapta din cer, să-i vină mersul,
Să stea-n aceeași strană, plângând pentru cei vii –

30 ianuarie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

NUMAI ATÂT

Îți voi vorbi de viermii cruzi,
De oamenii asemeni lor,
De-un zbor în care alții dor –
Tu n-ai s-auzi...

Îți voi ciopli cum noi, cirezi,
Dorim același fruct oprit,
Îți voi da oase de iubit –
Tu n-ai să vezi...

Îți voi da sfinți
Să te învețe să te dai
De hrană, sufletelor-cai,
Tu n-ai să simți...

Voi da, ce mulți!
Îngeri de oameni păcătoși
Să mi te crească, prea frumoși -
N-ai să-i ascuți...

Îți voi da mii
De vieți, să tragi un înțeles
De care praful s-a ales -
Tu n-ai să știi...

Voi da dovezi
Că noi suntem nemuritori
La suflet, nu lumești comori -
N-ai să mă crezi...

Tu n-ai s-auzi
Tu n-ai să vezi
Tu n-ai să simți
N-ai să ascuți

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Tu n-ai să știi
N-ai să mă crezi!

30 ianuarie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CALEA ADEVĂRULUI VIEȚII

Primit-am semne cum n-au mai fost –
Minuni, și lauri, și bogății...
Dar Ți-am spus: Doamne, nu ești aci!
Nu Te cunosc...

Când închina-Ți-s-au toți, pe de rost –
Când rugăciunea spuza-n chilioi...
Ți-am spus: Nu, Doamne, nu ești aci!
Nu Te cunosc...

Când toți țineau și mătânii, și post -
Când erai Slava Lumii de fii...
Ți-am spus: Nu, Doamne, nu ești aci!
Nu Te cunosc...

Când nici-o taină nu avea cost –
Și-o veșnicie, eram copii...
Ți-am spus: Nu, Doamne, nu ești aci!
Nu Te cunosc...

De-abia când daruri nu au mai fost -
Când din lăuntrice împărății
Tu ai murit ca să fii între vii,
Ți-am spus: Iisuse, Te recunosc...

31 ianuarie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

ACEASTA-I, DOAMNE, RUGĂCIUNEA MEA

Pe câte un pomelnic voi tot pune
În fiecare zi, de voi putea,
Toți viii Lumii, și toți morții de pe Lume.
Aceasta-i, Doamne, rugăciunea mea !

„Mânca-v-ar Raiul!”, bucuros voi spune,
Precum Cleopa – pomenind, așa,
Toți viii Lumii, și toți morții de pe Lume.
Aceasta-i, Doamne, rugăciunea mea !

Și poate vei mai face o minune,
Și-n Rai, Hristoase, Doamne, vor intra
Toți viii Lumii, și-nviații de pe Lume.
Ascultă-mi, Doamne, rugăciunea mea !

Și îngerii din trâmbițe să sune,
Când Tu, Cel Milostiv, Îți vei ierta
Toți viii Lumii, și toți morții de pe Lume.
Aceasta-i, Doamne, rugăciunea mea !

Pe câte un pomelnic voi tot pune
În fiecare zi, de voi putea,
Toți viii Lumii, și toți morții de pe Lume.
Aceasta-i, Doamne, rugăciunea mea !

7 februarie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

MĂ-NTREB, IISUSE

Mă-ntreb, Iisuse, ai lăsa
Un om trufaș și mincinos,
Ce-ți spune: „Iartă-mă, Hristos!”,
Afară din coliba Ta?

Mă-ntreb, pe ultimul tâlhar,
Cel mai cumplit, de-ți cere milă,
L-ai alunga-n dispreț și silă,
Când pentru păcătoși, ești dar?

Mă-ntreb, pe ultimul fățarnic,
Ce-Ți spune: „Domnul meu, fii bun!”
Nu l-ai răbda, ca pe-un nebun,
Când crucea ai răbdat-o, tainic?

Când tuturor ai fost ocară,
Dar și ieșire din păcate,
Este vreunul care bate
La ușa Ta, și-i spui: Afară!?

Doar ierți, și mântui, Împărate...

12 februarie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

MAI APROAPELE TĂU, DOMNUL

Să-mbraci în haine frații norodoi,
Doar ca să-i vezi, apoi, cât sunt de goi –
Să îi poștești la masă, ca să simți
Că numai pentru ei, au blid, și dinți –
Celui ce-i este sete, dă-i să bea,
Să-nveți să-nduri, căci nimeni nu-ți va da –
La cel închis, de mergi, să știi că el
Nu va veni-n celula ta, defel –
Străinul, ca pe-un frate, să-l cinstești,
Și nu-ți va da în ajutor, un dești -

Abia atunci vei ști cât e de greu
Să iubești omul, nu pe Dumnezeu...

15-16 februarie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

ROST

Aș fi avut nevoie de un rost,
Pe lumea mult mai dulce ca o fragă,
În care fericitul ține post –
Atunci mi-ai dat miros, și gust: Te roagă!

Aș fi avut nevoie de un rost,
Nu strâns cu nod, la mine, în desagă,
Ci împărțit, pe alb, ștergarul vost’ -
Mi-ai dat auz și pipăit: Te roagă!

Aș fi avut nevoie de un rost,
Când curtea vieții mele sta pârloagă,
Și n-aveam decât cerul adăpost,
Atunci mi-ai dat, din Tine, vază: Te roagă!

Aș fi avut nevoie de un rost,
Când chiar lumina lumii e oloagă –
Când fericiți îmi par cei ce n-au fost,
Atunci mi-ai dat din tine, prânz: Te roagă!

februarie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CURRICULUM VITAE

Cel de pe urmă, Ție, când mă-nchin,
Și primul, nervii, când irump, din mine –
Întâiul Tău, uscat și sterp, smochin,
Și cel din urmă făcător de bine –

Întâiul ce ia hrana Ta, din blid,
Și ultimul, la altul, ce-o împarte –
Cel de pe urmă, tencuit în zid,
Și primul, ce Îți cere dar, și parte –

Întâiul ce Îți cere ajutor
De e bolnav, sau doar un nerv, îl doare –
Și ultimul ce-Ți este rugător,
De grija altui semen, la strâmtoare –

Întâiul, trupul lui de e bolnav,
Ce-Ți cere milă, binecuvântare –
Și ultimul, pe-un altul, mai firav,
Să îl întrebe, măcar, ce îl doare -

Întâiul, ce se vede doar pe sine,
Întâiul, ce se vrea ferit de chin,
Întâiul, ce nu vede deloc bine
Prinosul altui suflet de creștin –

Întâiul, în zavistie și ceartă,
Întâiul, în invidie, răutate,
Ultimul, crucea altuia, ce-o poartă,
Și cade, și-o ridică, mai departe –

Întâiul ce se roagă, totdeauna,
Să-i fie bine lui, la orice greu,
Și ultimul ce-Ți cere a fi una,
Cu una, Doamne, voia Ta, mereu!

19 februarie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

TESTAMENT

Milenii de foc am trăit într-o viață –
Și tot ce-am ales n-are-n lume folos –
Că nu despre aur ori fală învață -
Ci despre Păstorul Iubirii, Hristos –

Și tot Universul am mers – era piață –
Și tot se vindea, o, atât de frumos!
Și toți se luptau pentru propria lor viață –
Dar viața-și dădea, pentru toți, doar Hristos –

Și timpuri și ere păreau că răsfăță –
Materie și spații dădeau din prinos –
Dar schimnic era de schimbarea la față,
Căci totul e-n sine, Eternul Hristos !

Dar cât de puțini îi urmau o povață!
Și-n cuget, și inimi, ce plumb este gros!
Cum mergem cu toții, jucând ca pe ață
Spre hăul pe care e Punte – Hristos!

Eu știu: precum iarba, cuvântu-mi vă spală
Picioarele goale - și neputincios
Nespusele-mi taine, să lepăd pe coală -
Vă rog, doar: urmați-L pe Domnul Hristos!

Cu slabe puteri, pipăind precum orbii,
Târaș, băjbâind, numai suflet și os –
Anină-ne, Doamne, de fluierul vorbii,
Să fim doar Lumină, în Domnul Hristos!

12 martie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CUM A MURIT VEȘNICIA LA SAT

N-a mai rămas nici-un gropar în sat.
Cum nu-s copii, și nici nepoți nu sunt,
Cine să pună morții în pământ?
În casa lor, i-am pus pe morți în pat

Și i-am încins cu brâul lor cel strâmt.

La sărbători, venim la șezători.
Și-i întrebăm de au ceva de spus.
Ei doar așteaptă încă, din Apus,
Să vină un gropar, că-i greu să mori.

Și să rămâi prin ceruri, ca Iisus !

Depart, hăt, se fac atât de des
Noi planuri mari de înviat țărani.
În timp ce ei, sătui de munci și ani,
Așteapta doar, groparii, la cules...

17 martie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

SĂ NINGI ÎN SAT, CU MINE, DES...

poetului Florea Florescu

Coboară satul în fântâni
În ciuturi de sinapse moarte,
Când bem nisipul dintr-o carte
Doar ne spălăm frumos pe mâini
De-atâtea cruci nejudicate...

Mai ară neamul meu pe cer,
În constelații înflorite,
Se coc livezile de pite,
Și urcă iarna prin prier,
De-atâtea stele neplivite...

Bunica ia zăpada-n mâini,
Omătul rece dă în floare,
Și-n infinit e sărbătoare
Că îi beau, lapte de la sâni,
Întreaga pomilor ninsoare ...

Adulmec raiul – e pe-aici,
Zidit cuminte de-o mistrie
Pe un picior de veșnicie,
Și pe o gură de opinci,
Printre bunici de iasomie...

Se strigă ei prin univers,
Cu barca pleacă printre sorii
Ce mai învârt lumina morii,
Să scrie pâinea unui vers,
Cu peștii limbii, și cu zorii...

Și iarna urcă, la cules,
E alb opaițul galaxiei,
Iisus ia mâinile Mariei,
Și-i spune: mamă, te-am ales
Să fii zidita veșniciei...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Să ningi în sat, cu mine, des...

24 martie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

SEMINȚELE LUMINII

poetului Florea Florescu

Soarele a uitat să apună,
Soarele a uitat să răsară –
Altă lumină, mai bună,
Pe dinăuntru, ne ară...

Suntem semințe luminii,
Cu rădăcini de cuvinte,
Urcă prin troița tulpinii,
Flori spre fântânile sfinte...

Apa în stele coboară,
Laptele mamei, în stână,
Știe pe dinafară
Inima de la o mână ...

Turme ne-or trece, prin vene,
Verdele fi-ne-va dor,
Noi suntem blânde poeme
Care învie, când mor...

24 martie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

RĂSPUNSUL

Am căutat binele, și l-am găsit greu
Am căutat răul, și ușor, să-l culeg
Am pornit. Când m-ai întrebat ce aleg,
Ți-am răspuns cu numele meu.

M-au chemat semenii, cu milă și dor,
Cerându-mi binele, răul, făcându-l
- Când m-ai chemat, să Te pipăi cu gândul,
Ți-am răspuns cu numele lor.

Târziu, n-am mai știut de bine, sau rău
Zidit în Tine, ca într-o cetate,
De care nimeni nu mă desparte
Ți-am răspuns cu numele Tău.

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

RUGĂCIUNE

Atât de slab, încât nimica bun
Nu pot lângă altarul Tău să pun.
Atât de slab, încât doar rugăciune
Iau din nemărginita Ta minune.

Atât de slab și-nfrânt de neputință,
Te rog pe Tine, mai Presus de Ființă:
Ai milă, Doamne, de cei morți, și vii,
Tămăduiește-Ți firavii copii.

Îndură-Te de mila lor, Păstor
Al cerului întreg, și-al tuturor.
Dă-ne înțelepciune și iertare,
Iubire și măsură și răbdare,

Ne dăruiește, Doamne, firea Ta,
Mai bună decât toată dragostea.
Ne spală de păcate și de vină,
Și dă-ne pâine, casă de lumină,

Dă-ne căldură, straie și bucate,
Cuvinte dulci ca mierea și-mpăcate.
Ne mângâie pe frunte ca un tată.
Ne vindecă, ne leagănă, ne iartă ...

Atât de slab, încât nimica bun
Nu pot lângă altarul Tău să pun.
Atât de slab, încât doar rugăciune
Iau din nemărginita Ta minune.

Atât de slab și-nfrânt de neputință,
Te rog pe Tine, Mai Presus de Ființă:

Ne întărește, Doamne, în credință!

22 Decembrie 2005

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

SCHIMBAREA LA FAȚĂ

unor femei de la țară, venite la slujba întronizării părintelui Sebastian ca Episcop al Slatinei

Tot trec țărani noștri arși de soare,
În bărci de grâu, spre muntele Tabor.
Și pe atâtea ape migratoare,
Taborul e în inimile lor...

Păstrează pentru ei cât să le crească
Același grâu, și în ogradă, prunci.
Restul împart la spița omenească,
Și lui Hristos, prezent și El, atunci...

Stau și privesc țărani, cum Ilie
Vine la dani rușinat.
Și le deschide cer de apă vie,
Că și-a dat satul, inima, la sat ...

Așa învie omul, chiar când moare.
Precum țărani, mila, de-o învață,
Cât mai sunt ei, ne spală pe picioare,
Și ne mai schimbă – Dumnezeu – la față...

29 – 30 martie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

RUGĂCIUNE ATEE

Doamne, spița asta de atei
Botezați, și proști, ca vai de ei,
Care nu știu ce a spus Cleopa,
Au intrat flămânzi și-n Europa.

Ei sunt, Doamne, ultimii creștini
Ce s-au băjenit printre străini.
Ei mai țin Biserica Ta-în mână,
Robotind la urdia păgână.

Nu le-ajunge ziua a robi
Banul cel de fiecare zi.
Dacă nu s-ar da, pe-arginți, o pâine,
Ți-ar fi tot creștinul, Ție, câine.

Blând Păstor al stânei risipite,
Dă-le, Doamne de pe cruce, pite.
Trupul Tău să le aline chinul,
Sângele să-Ți bea, la nunți, ca vinul.

Și Te mai îndură și îndură,
Să le dai și dragostea în gură,
Să Te tot împartă, șă îmbrace,
Rege al iubirii de pe cruce.

Și nu-Ți fie silă dacă put,
De au creștinismul sub șezut.
De au fost călăi, sau au fost sfinți,
Au copii în iad, și-n iad – părinți.

Tu, care citești ca într-o carte
Inimile noastre prea deșarte.
Dă-le, Doamne, măcar la copii,
Pâinea cea de fiecare zi.

Iar la cei atei atât de fameni,
Botezați creștin, dă-le folos.
Să se-aprindă, Doamne, între oameni,
Lumânări, Păstorului Hristos!

4 aprilie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CÂNTEC DE ZIUA NOASTRĂ

Cu fiecare zi, te-ngrop în mine,
Tu, depărtata mea Singurătate,
Și ocolindu-te, la amândoi, fac bine,
Târziu, când toate fi-vor judecate.

La câțiva ani, îți bătui și eu, pragul,
Să-ți mai aduc o carte și o floare.
Să ne mirăm cum trece timpul, dragul,
Și ia un dram de vis, din fiecare.

Și dacă mâna îți sărut, și zboară,
Și dacă îmi săruți obrajii, oare
De ce mi-ești dragă, dulcea mea povară?
Nu e păcat? Și nu este prea mare?

18 aprilie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

FLORI DE SALCÂM PENTRU NICĂPETRE

Oamenii, care sunt iubiți foarte mult, iubesc foarte puțin. Oamenii, care iubesc foarte mult, sunt foarte puțin iubiți.

Salcâmu-ți, frate Nicăpetre,
Ce ți s-a arătat în vis,
Va înflori cândva, mon maitre,
Și pe pământ, și-n Paradis.

Și-n mâna ta, vom fi toți pietre.
Tu vei ciopli în noi, curând,
Salcâmi cu flori de Nicăpetre,
Atât de dulce, picurând.

De ce nu se mai nasc ca tine,
Salcâmi cu flori, visând pe lunci?
E semn că nu știm ciopli bine
Eternitatea, pentru prunci...

21 aprilie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CRUCEA DE FIECARE ZI

... pădurea nu se teme de cel care ia din ea cu carul. Căci după câțiva pași, osia carului se frânge de greutatea carului... Pădurea se teme de cel care ia din ea, câte un vreasc, în fiecare zi... (părintele Cleopa Ilie)

Când rabdă azi de foame lângă tine
Bolnavi, bătrâni, copii - neputincios -
Ți-a fost vreodată, omule, rușine?
Le-ai împărțit o clipă de frumos?

Când foame fac și astăzi, prin spitale,
Aceași deținuți ai vreunei boli,
Le-ai dus bomboane, și zaharicale?
Te-ai numărat printre ai milei, soli?

În cimitire, unde sunt morminte
Fără de floare, fără rugăciuni,
Le-ai scăpărat o rugăciune-n minte?
Și ai sădit, prin buruieni, minuni?

Când sunt atâția preoți într-o lipsă,
Și pentru ei, și pentru turma lor,
Ai pus un deget pe apocalipsă?
Ai ajutat o turmă, și-un Păstor?

Și mai presus de toate, nu odată,
Ci-n fiecare zi, ai împărțit,
Un vreasc din viața ta așa bogată,
Ca bucurie celui obidit?

Ai fost la cel închis, la cel în zdrențe?
Ai dat o cană celui însetat?
Și mai presus de orice penitențe,
În orice zi, ce dar, din tine-ai dat?

Din codrul vieții, măcar o surcică
De-ai dat, fii veșnic binecuvântat!
Și-n fiecare zi, repetă, mică,
Această mare faptă de-Împărat!

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Fii bun! Fii Om! „Hristos a înviat”!

22 aprilie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

PSALM PENTRU SUFLETUL IUBITEI

Mai ai nevoie, încă, de mâna mea pe tâmples,
Să țese infinitul din lacrimile tale?
Prin inimă să-mi ningă curatele petale,
Ca mâna ta, femeie, ce sângele îmi umple?

Din fiecare floare, ai luat suav parfumul,
Și mi-ai topit în vene lunatice poiene,
Prin sufletul tău tandru, păzit, îmi trece drumul,
Sunt pasăre în cuibu-ți, mireasă de poeme.

Aripile-ți descopăr, mereu, pe ai mei umeri,
Zbor logodit de-a pururi, din cer, mi-ai dăruit,
Tu știi eternitatea să numeri în copii,
Și în copii, țărâna ce suntem, să o numeri,

Purtând la sân Biserici ce vor silabisi...

23 august 2006

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CITEȘTE, ȘI DĂ MAI DEPARTE!

Citește, și dă mai departe
Lumina din Postul cel Sfânt,
A Celui născut pe pământ,
Să nu ai nici vină, nici moarte –

Citește și scrie-I în gând
Răvașe de fapte divine,
Scrisori celui slab și flămând,
Poeme de fapte de bine –

Un vers, o silabă, un ton,
Aducă la cea mai frumoasă
Minune a Domnului-Om,
Primește-L în suflet, acasă –

Citește-I bătaia în prag,
Și mergi în Biserica-I unde
Chiar Domnul se-mparte cu drag,
Și-n sufletul nostru, pătrunde –

Citește din sufletul Lui
Cu sufletul tău, alfabetul
Jertfirii spre binele cui
Pe cruce ne-ntinde/primește/ne ia tot oțetul –

Citește, și dă mai departe
Lumina din Postul cel Sfânt,
A Celui născut pe pământ,
Să nu ai nici vină, nici moarte –

Și scrie-I cu viața o carte...

22 martie 2006 – 23 aprilie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

QUO VADIS, HOMINE?

Demult Ți-am luat tot ce aveai de dat,
Dar ce aveam de dat, n-am dat o iotă,
Un strop de apă celui însetat,
Celui desculț, o talpă de ciubotă –

Nici însetați pe lume nu mai sunt,
Și nici desculți, iar s-avem loc de muncă
De cumpănit un bine pe pământ,
Nu am găsit, pe lume, vreo poruncă –

Așa se face că gonim hai-hui,
Pe unde unii spun că-Ți este voia,
Pe unde stai cu inima în cui,
Și ne ascuți și voia, și nevoia –

Așa se face că ești de prisos,
Năframă pentru lacrimi și durere,
Și ești înmormântat până la os
Chiar și în psalmi pioși de înviere –

Așa se face că, de viu, în ziduri,
Îți facem locuință de istov,
Și împărțim din trupul Tău, în bliduri,
Ziua de mâine, la săraci, ca Iov –

Căci ce aveai de dat, ai dat, și dai,
Și ce avem de dat e de rușine –
Tu ești în iad, și noi, trăim în rai,
Și pentru noi, se poate și mai bine...

3 mai 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

ASEMENI LUI PILAT

Tu, Doamne-n care omul ce sunt, încerc să cred,
Cu timpul, și cu vârsta, o taină am aflat:
În loc să mă apropii de Tine, ca un ied,
Cu fiecare clipă, mă-asemăn lui Pilat –

Tot mai bătrân, și fără puterea de-altădat’,
În jur văd doar fanatici, ce cred, sau nu, în Tine,
Și Lumea mi se pare un Babilon ciudat,
Ce-i blestemat să n-aibă rușine, și nici bine –

În loc de blânda pace, văd luptă doar, etern,
În timp ce bietu-mi suflet tânjește la odihnă,
E-o luptă-n Paradisu-Ți, și luptă și-n Infern,
Îmi ceri să am credință: eu, doar, visez la tihnă –

Și-aș fi, de-acum, pesemne, asemeni lui Pilat,
Cu mâinile curate, și suflet de păcate,
De nu Te-aș ține-n minte, pe gânduri, legănat,
Să ni le ierți pe toate, să ni le uiți pe toate –

Așa mă spăl de Tine, pe mâini, și nu cum Ești -
Așa mi Te închipui - de toate, Iertătorul -
Iar dacă veșnicia-i pe răi să-i osândești,
Numai în mine, Doamne, lovește cu piciorul ...

6 mai 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

O VEȘNICIE... ÎNCĂ-O VEȘNICIE...

De dragul meu, fă o minune, Doamne,
Întinerește, în azil, bătrânii,
Și fă din toată Lumea, Țara Pâinii,
Din leagăn, dă-ne-nțelepciuni de toamne!

De dragul meu, fă, Doamne, o minune,
Să nici nu se mai moară, să nu doară,
Să fie cum vrea orice om, afară -
Gerar, Florar, Cuptor, Gustar, Răpciune...

De dragul meu, fă, Doamne, Lumea, Rai –
Nu cum e ea, cum este Rai, în Tine,
Dă-ne Lumina bunului Tău bine,
Îmbracă-ne-n Dumnezeiescu-Ți strai.

De dragoste, de har, și bucurie ...
O veșnicie... încă-o veșnicie...

7 mai 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CÂNTEC DE LEAGĂN

Mai ia-mă, Doamne, pe genunchi.
Cu mine, joacă-Te pe lazuri,
Mai dă-mi Lumină din rărunchi,
Să zbor, bătrân, peste pârleazuri –

Mai ia-mă-n brațe, să mă duci
Unde Ți-e dragostea mai mare.
Acolo unde scrii pe cruci,
Că viața noastră, capăt, n-are –

Mai fă-mi din zdrențe, jucării,
Și de nu știi ce Ți-aș mai cere,
Adu-mi la poartă mulți copii,
Căci ei știu drumul spre-nviere -

Adu din ceruri vaci și boi,
Licori de grumbene, în linguri,
Și vino la păscut, cu noi,
Să ne păzești, că suntem singuri -

Fă-ne colibe din frunzar,
Și mere coapte-n pietre calde.
Ne culcă seara, în cuiabar
De șură-n - fânul de smaralde –

Copii de îngeri, de mai sunt,
Să ni-i trimiți, să batem cotca.
Să ningă florile mărunț,
Pe unde-Ți trece-n vise, lotca –

Și din cireșii lui Avram,
Din merii verzi ai lui Simion,
Ne mai apleacă,-n somn, un ram,
Căci, Doamne, ești, și Tu, tot om.

Mai du-ne tălpile pe râu.
Adu-ne peștii pe aproape,
Să le-aruncăm din palme, grâu,
Să coborâm cu ei, pe ape –

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Și din izvoare, din oglinzi,
Unde Te vezi, cu bărbi de iarbă,
Cu mâna, cerul să ni-l prinzi,
Ca gura noastră, să îl soarbă –

Și bâte zvelte, de alun,
Pune-ne-n mâini, pe drum de piatră,
Venind la Tine, unde pun
Bunicii, satului nou – vatră -

Mai ia-ne, Doamne-n brațe, iar,
Și ne mai leagă, cuminte,
Să ne fii Domn, etern, măcar,
Și-n veci - copiilor, părinte...

8 mai 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CUVÂNT UNUI PARTICIPANT LA PARADA GAY-FEST

Prea luminate, omule frumos,
Oricât ai fi de rău și păcătos,
Oricât ai fi departe de vreun bine,
Eu, frate, sunt mai păcătos ca tine....

Să cântărim, întreaga viață, oare,
Al cui păcat, este mai crud, și mare?
Mai înainte de a-ți pune-n tas
Căderea, în căderea-mi am rămas –

E vina noastră mai presus de noi,
Doi muritori ai vinei de apoi,
Din care facem semne către iad:
Ai grijă, Doamne, de acei ce cad!

Și de încerc un pic să mă ridic
Din scârboșenia propriului nimic,
Nu e să intru-n Rai, eu, o rușine,
Ci, dragul meu, spre el, să urci, cu mine.

Și-așa, călcând pe mine, câte-un pas
S-atârne vina ta pe al meu tas,
Și de-am făcut în viața mea, vreun bine,
Să ușureze sufletul din tine –

Astfel, în două lumi, străluminați
De-același suflet - poate, suntem frați...

9 mai 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

SPOVEDANIA CONTINUĂ

Ca să nu fim prea înțelept răsad,
Precum e fratele,
Mărturisim, ca să fim demni de Iad:
Toate păcatele!

Căci suntem printre cei ce veșnic cad,
Doar răi, cu toatele,
Și spovedim, ca să fim demni de Iad:
Toate păcatele!

Și nu găsim prin viața noastră vad,
Spre prea curatele,
Doar lepădăm, ca să fim demni de Iad:
Toate păcatele!

Așa, prin marșul vieții noastre, fad,
Citind eratele,
Purtăm în veci, ca să fim demni de Iad:
Toate păcatele!

20 mai 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

PĂMÂNT

Căci din pământ te naști, și în pământ
Te-ntorci, să calce buni și răi, pe tine -
Să le fii grâul care, din mormânt,
Le dă din tine, singurul tău bine –

De-abia pământ, ajungi un înger bun,
Care se dă pe sine, de pomană,
Și cei ce-l iau, un mulțumesc nu spun,
Îi mai crestează-n aripi câte-o rană –

De-abia pământ, ții timpul cumpănit,
Să nu se verse, peste oameni, cerul,
Îți taie gâtul lama de cuțit,
Te-ngheață focul, și te arde gerul –

De-abia pământ, sătul de veșnicit,
Păcatul care-ai fost, va fi murit...

26 mai 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

ALEGEREA CEA BUNĂ

Votați cât nu e prea târziu,
Votați duios, votați frumos,
Votați cu Domnul nostru viu,
Cu Maiestatea Sa, Hristos!

Votați, dacă aveți un fiu,
O fiică, un nepot frumos,
Votați cu Domnul nostru viu,
Cu Maiestatea Sa, Hristos!

Votați cu cei ce îl mai știu,
Cu voievozii sfinți, de os,
Votați cu Domnul nostru viu,
Cu Maiestatea Sa, Hristos!

Căci nu se cade să mai fiu,
Din viața Lui, de n-am folos,
Votați Păstorul nostru viu,
Pe Domnul-Dumnezeu, Hristos!

Și dacă tot e prea târziu,
Și dacă n-am niciun folos,
Nu e totuna rob să fiu,
Sau frate, Domnului Hristos!

Votați dacă aveți părinți,
Votați în veacul păcătos,
Cu cel mai sfânt dintre cei sfinți,
Cu Maiestatea Sa, Hristos!

Votați cu Sluga cea din iad,
Cu cel ce sufletul, frumos,
Și-l pune pentru cei ce cad,
Cu bunul Dumnezeu, Hristos!

Și dacă toți vom merge-n iad,
Și numai chin, avem folos,
El este-n veci cu cei ce cad,
Prea bunul Dumnezeu, Hristos!

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Votați, și-apoi trăiți, cu dor,
Și dați-I inima, prinos,
Lui, nealesului Păstor,
Prea Milostivului Hristos!

26-27 mai 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

VOIEVODUL EMINESCU

Din veșnicia florilor de tei,
Așterne-le, ca lacrimi pe obraz,
Argintul de poeme, peste miei -
Mihai cel Bun, cel Mare, cel Viteaz.

Și nu uita de mână să ne iei,
Acolo unde e Hristos stăpân.
Cu noi, pocalul Domnului să-l bei -
Mihai cel Bun, cel Mare, cel Bătrân.

În limba ta, care dezmiardă prunci,
Sub steaua Bethleemului ivit,
Înfașă-l pe Hristosul de atunci,
Mihai cel Bun, cel Mare, cel Cumplit.

Cu pâine și cu sare, ia prinos
Din sufletele noastre, de pământ.
Cuminecă-ne, Doamne, cu Hristos -
Mihai cel Mare, cel Viteaz, cel Sfânt!

30 mai 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

RUGĂCIUNE

Mai primește, Doamne, stinsa mea iubire,
Ca o lumânare ce s-a înecat
Să mai lumineze tei în cimitire,
Și-n cocon de ceară, s-a întors în sat.

Crucile acestea, parcă și-au pictat
Singure pe pleoape, fard fără de moarte –
Și, de bună seamă, cerul încuiat
Va să mai primească viețile cu carte -

Precum bobi de struguri, precum mere roșii,
Borangicul ierbii iese din pământ,
Sunt frumoși toți morții, cum le ard frumoșii
Zori de alabastru, sânul lor cel strâmt -

Vine și un popă, care tace, tace,
Nu se ține-o slujbă, s-a gătat demult,
Și în cimitire, multe vor mai face
Morții, pentru viii, înțelept de mult –

Crește buruiana ca o rugăciune,
Și de dor, copiii au plecat la cer –
Din fântâna pleoapei, cade o minune,
Lacrima de apă, ca un liturghier –

Aș mai bate-un clopot, dar îmi spui că, iată,
Clopotele-s inimi care-au putrezit,
Limbile de moarte, de-ar mai fi să bată,
Ar purta pe limbă, satul înfrunzit –

Hodinește, mamă, hodinește, tată,
Și la voi în brațe, să mă hodiniți,
Și în cea hodină, Maică Prea Curată,
Să ne dai și Pacea celor osteniți –

Soarele se gată, stelele se gată,
Și pământul, iată, intră în neant,
Pune-Ți, Doamne, Mâna Binecuvântată

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Peste cimitirul nostru ambulant!

2 iunie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CĂȚĂRĂTORII

În fiecare zi, un pas etern
M-apropie, mă duce spre infern.

Sămânța ticălosului război,
Se prinde crunt, se pârguie în noi.

Cu fiecare pas, și-nghițitură,
Dă moartea, vieții, un venin în gură.

Soldat, și mercenar, pe-un front de mațe,
Aștept apelul morții să mă-nhațe

Stăm toți la rând, noi, ucigașii care
Nici n-am știut, mai binele, cum doare

Și ar fi timpul să pricepem, poate,
Dar înainte, ne dăm brânci, și coate

Urcăm, urcăm spre hăuri, poftitori -
Visându-ne, o clipă, dezertori.

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

OM FĂRĂ MĂSURĂ

“... *Petrec ca și în ceruri, n-au timp nici de-a muri...*” (*Împărat și proletar, Mihai Eminescu*)

Om fără măsură, azi ce pui în gură,
Om fără măsură, la copii ce dai
Astăzi să îmbuce, om fără măsură,
Nu e loc de tine, omule, în Rai!

Om fără măsură, om fără parale,
Om fără serviciu, om fără vreun rost,
Cât de scump apasă oasele matale
Pe maratoniștii prețului de cost!

Om fără măsură, om fără avere,
Om fără de slujbă, prea sărac să stea
Și la liturghie, căci și-acolo cere,
Și din lăcomie, nu i se va da -

Om fără măsură, om fără de carte,
Om care nu știe cât este de greu
Să te bați pe burtă, în eternitate,
Și cu tot Fanarul, și cu Dumnezeu –

Om fără măsură, om fără speranță,
Om fără măsură, om fără idei,
Scrie la cei îngeri, câte-o doleanță,
Deși mi-este teamă că-s și ei, atei –

Om fără măsură, om fără măsură,
Ce tot vrei tu, poamă, să pui în pățul?
Nu știi cât ne costă ce pui tu în gură,
Ce risipă cruntă, ca să fii sătul!

Om fără măsură, fără conștiință,
Om fără putere, om negenial,
De ce nu stai oare, sfânt, în neființă,
Și ne strici concediul nostru triumfal?

Om fără măsură, măi analfabete,

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Învățat cu petec mare la rever,
Du-te mai încolo, te ascunde, biete,
Nu e loc de tine, nici măcar în cer!

Om fără măsură, om fără iluzii,
Om în care bate timpul mitocan,
Ieși și tu din scenă, cum ies toți mofluzii:
De Crăciun, de Paște, sau de Ramadan!

Și-nghețat pe stradă, mort de foame-n tină,
Otrăvit de boală, dă-le tuturor
O lumină vie, ca să ia Lumină
Om fără măsură, din măsura lor!

12-13 Iunie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

15 IUNIE 2008 – ÎN BELLU

De ziua morții Tale, Voievoade,
În flori de tei, mormântul Ți-au tivit,
Și au întins pomeni, pentru noroade,
Să fie tot calicul, mulțumit –

Ți-au pus pe umeri aur, nestemate,
Pe frunte, o coroană de safir,
Aezii toți, de prin străinătate,
Să-Ți cânte nemurirea-n cimitir –

Și au venit de dincolo de moarte,
Și magi, și împărați, și farisei,
Doar să îți fie Ție, mai departe,
Smeriții robi - odată, dumnezei -

Te-au întrebat atâtea Lumi, de vrere,
Ce mai poștești din duhul lor să faci,
Dar Tu, cântând, cu-ntreaga Ta avere,
Spălai pe tălpi, imperii de săraci -

A fost o zi în care tot Fanarul,
Și-a lepădat întregul lui păcat,
Doar să-Ți sărute pietrele, cu carul,
Ce le-ai primit, și binecuvântat –

Sibarysul, Sodoma, și Ninive,
Cu aur, smirnă, și tămâie, au
Îngenuncheat, și-n fața Ta, din blide
Țărâna ce-ai sfințit-o Tu, o beau –

Și ce comoară nu Ți-au pus în față,
Ce nu Ți-au dăruit ai Lumii Regi,
Doar să le dai, un vers, măcar, din viață,
Doar un cuvânt, din cer, să li-l culegi –

Și Tu scriai, flămând, Scrisoarea-a III-a,
Luceafărul, Sărmanul Dionis,
Și săturai cu dânsule pe-aceia
Cretinizați în top, în “Paradis” –

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Creștea și Umbra Morții, tot mai mare,
Dar Tu mergeai pe mările-i, pedestru,
Cu cuie de Lumină în picioare,
Și cuie-n ochi, tu rege - Eminescu!

16-17 iunie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

LÂNGĂ CEILALȚI

Îmbătrânind, voi recunoaște tot mai greu
Că lumea încă are Dumnezeu –

Cu cât voi fi mai slab, și părăsit,
Cu-atât, cerând, nu voi primi nimic –

Ca-n pânza de păianjen, nemilos,
Chiar trupul meu mă va târâ în jos -

Fluturi care nu mai are zbor,
Mă voi ruga-n zadar, măcar, să mor –

Se vor schimba atâtea-mi înainte,
Dar pentru mine, fi-vor doar morminte –

Cum să-nțeleg pe alții, când din mine
Mă voi mira de-am înțeles vreun bine –

Ca valul, dus de mare, voi păși
Mai rar, mai greu, o zi, încă o zi –

Mă voi ruga să-mi vină somnul, dar
Mă voi ruga la Domnul în zadar –

Și-aș mai avea o singură dorință,
Să nu mă doară-ntreaga mea ființă –

Să am destule carduri să-mi plătesc
Nesuferința-n Iadul pământesc –

Mai ești? Sau nu? Durere de nu-mi dai
E ca și cum aș fi cu Tine-n Rai –

Și astfel, renunțând la tot, și toate,
Cochilia mea intra-va în pământ –
Și Duhul meu la ușa Ta va bate,
Să-ntrebe: Doamne, ceilalți, unde sunt?

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

DRUMUL

când nu vor mai trăi nebuni
să cânte florilor de tei,
să-i spună cerului minciuni,
pe care le-or plăti cu ei ...

când nu vor mai trăi cei mici
ce ocrotesc sub umbra lor
atâția îngeri și pitici,
atâți nemuritori, ce mor...

când nici nu vor mai fi, în cer,
și pe pământ, decât puternici,
distins, prea înțelepți hingheri,
roboți ai Domnului - cucernici,

când toată casa de nebuni,
își va zidi - o temelie,
și-n loc de psalmi și rugăciuni,
se va jertfi o poezie...

când nici nu ar mai fi de spus
ceva, căci au mințit într-una,
cei care vor un loc mai sus
prin raiul - frate cu minciuna...

când și acolo, concurezi
pe-un loc mai bun, din toate cele,
călcând pe răii din cirezi
gazați la timp de rugă, cu rele...

când totu-i drept și e nedrept,
când totu-i bun, când e durere,
când egoiștii strâng la piept
credința - falsa lor avere...

când te închizi în ruga ta,
să nu mai știi de cei de- aproape,
când le-o da Domnul, ce le-o da,

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

iar tu te rogi, și-nchizi din pleoape...

când toate-acestea vor fi spin
în gândul tău, măsoară bine,
de nu cumva din Iad, în chin,
sfinții se roagă pentru tine...

23- 24 iunie 2008

Poezie cioplită de Jianu Liviu, șlefuită de Filip George

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CÂND MOARE UN POET

Când moare un poet, e primăvară
Se-ntorc în țară poezii uitate,
Ne curățește mâna-i, de păcate,
Și-n țarină, poemele ne ară –

Când moare un poet, e sărbătoare,
Și ninge chiar cu flori de lămâiță,
Căci se cunună Domnitori de Viță,
Ion, Nicolae, Gheorghe – cu o floare -

Când moare un poet, în fiecare
Se naște un poet, pe altă lume,
Și chiar Păstorul nostru, fără nume,
Ne spală inocența, pe picioare –

Când moare un poet, se naște-n leagăn
Un Făt-Frumos, cu draga lui, Ileana,
Și fac mereu o nuntă fără seamăn,
La care vin și Voievozi, din Caana –

Când moare un poet, se tace-o clipă
Apoi se râde, să se nască-n loc
Un om, măcar, să cânte-n flori de soc:
Acoperă-ne, Doamne, sub aripă,

Poemele, și cerne-ne în foc!

25-26 iunie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

E PLINĂ LUMEA...

E plină lumea ochi, de patrioți,
De cei ce-ți dau cu gura plină – sfaturi,
De critici cumsecade, și de hoți
De dragoste, ce- o terfelesc în paturi –

E plină lumea de creștini miloși,
Ce intră-n paradis, pe-o lumânare –
Și dau un leu, tot pentru ei, de Moși,
Să aiba ei, mai mult, nu cel ce n-are -

E plină lumea de stahanoviști,
Ce și-au clădit palatele cu trudă,
Și-acum, bătrâni, par niște îngeri triști
Ce-ți râd de sus, că n-ai, ca ei, o budă –

E plină lumea de creștini cuminți,
Ce luptă pentru ei, și ei, îmbucă –
Au “realizări”, pe lângă care sfinți
Nu au decât prostia lor năucă -

E plină lumea de gladiatori,
Ce urcă-n cerul nouă, și ți-arată
Rețete de succes, cum, până mori
De alții să nu-ți pese, niciodată –

E plină lumea de sufleuri, tocind
Aceași piesă, de-a călca pe-aproape -
De zei ce râd, că sângele, țâșnind,
E ca al lor, și-i ține peste ape –

E plină lumea de-nțelepți ce știu
Că fără bani, Iisus n-are valoare,
Și predică chiar Biblia-n pustiu,
Pentru câțiva arginți în buzumare -

E plină lumea de profesioniști,
Ai vagilor dorinți, de-a fi mai sus

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Cu-averea, decât mării-afaceriști:
Ioan, Luca, Petru, Pavel, sau Iisus –

E plină lumea de cuvinte reci,
De râuri de cerneluri mercenare,
În care de te scalzi, ai să te-îneci,
Cu ajutor, cuțitul din spinare –

E plină lumea de Martiri de Sine,
Mașini de calculat și înmulțit
Arginți pe care se va vinde bine
Același Biet Vândut și Răstignit -

E plină lumea, de dorinți, și troc
Cu suflete, și de fățarnic duh
Cuminecat cu lauri de noroc,
Și binecuvântat cu Sfântul Buh –

E plină lumea de indiferenți,
E plină lumea de cinism și lene,
De dascăli spre gheenă, eminenti,
De prea curate, spre păcat, sirene -

E plină lumea de măsura “Eu”,
Și chiar Grădina Eden e pustie,
Căci a plecat în Iad, și Dumnezeu,
Să ispășească pentru veșnicie,

Întreaga Universului Prostitie...

3-8 iulie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

VIS

Poate și în deșertul fără hrană
Și apă, Tu le-ai fost îmbucătură,
Și Trup și Sânge Ți s-au făcut mană,
Și le-ai umplut nevolnica lor gură.

De-a fost nevoie undeva pe lume
De carne pentru tunuri, și de sânge,
Tu ai fost Dumnezeu peste hume,
Ce Primul a murit, și Primul - plânge.

Și Învierea dacă Ți-a fost dată,
Cu omenia Ta călcând pe moarte,
A fost ca să mai mori încă odată,
Și să învii, cu fiecare-n parte.

Te prea cobor, când prea Te știu asemeni
Celui ce Sufletul Dumnezeiesc Își pune
Și pentru cel din urmă dintre semeni?
Mă iartă, Doamne! Sunt deșertăciune!

Și totuși, cât aș vrea, asemeni Ție,
În infinit, să fiu epifania
Ce umple cu licori de apă vie
Flămânzilor de Tine, veșnicia!

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

DUMNEZEU ȘI SMOCHINUL

De ce nu poți? Când eu sunt Dumnezeu
Și om înfometat, și gol, și plin
De nervii de pământ - trăiesc în chin,
Eu de ce pot, și tu nu poți, smochin?

De ce nu poți o fructă să îmi dai
Și peste vremea ta, de a rodi?
Când eu mă dau ca să ajungă-n rai
Întreaga Lume? Blestemat să fii!

E timpul meu să mor? Eu, Dumnezeu?
E timpul meu de temniți, bici, și silă?
E timpul meu să fac minuni, mereu?
Nu e, și totuși roade fac, de milă...

Credință, cât o boabă de muștar,
De ai avea, ai face rod într-una!
Fii blestemat! Că viață ai în dar,
Și-aștepți! În loc să fii cu mine, una!

De ce nu poți? Când eu sunt Dumnezeu,
Și sunt și om, și nu mă vezi, creștine,
Și-aștepți să-ți vină roadele, mereu,
Nu din credința Ta, ci de la mine!

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

PLOAIE ÎN ALB

Maria ciută, lângă cruce-ți pun
Paharul plin de roșii corcodușe,
Să-l rogi în cer, pe Dumnezeu cel Bun,
Să plouă peste oamenii-căpușe –

De-atâta sânge cât se bea, pe-aici,
Nu merităm noi ploaie, pe la porți –
De-aceea să Îl rogi, pentru cei mici
Să plouă, și să plouă pentru morți –

Măcar s-or naște alți nevinovați -
Și vinovați, veni-vor lângă tine -
Se vor întoarce de pe fronturi, tați,
Cu-un fir de iarbă-n dinți, în loc de pâine –

Și niciodată nu vom fi plătit,
Această milă, de-a ploua pe grade,
Atâta doar, ne vom fi amintit
Că soțul v-a căzut, de cumsecade –

Pe cine știe care front, de pâini,
De plouă, ciute încă se vor naște,
Și noi le vom mânca, spălați pe mâini,
Râzând sub ploi, cu sufletele – vraiște...

Maria ciută, lângă cruce-ți pun
Paharul plin, și de-or cânta cocoșii
Să-l rogi în cer, pe Dumnezeu cel bun,
Să plouă-n alb, cu corcodușe roșii –

14 iulie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

RUGĂCIUNE

Golește-ne de sine,
Și umple-ne de Tine...

Învăță-ne, ce nu știm
A duce-n țintirim

Și-n goala noastră vină
Lumină din lumină,

În cuib curat de gânduri,
Împarte-ne, de-a rânduri,

Învăță-ne să fim...

18 iulie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

FETIȚA MEA

Eu cred în Dumnezeu când mă strigi: “tata!”
Și tata, obosit, bolnav, se scoală,
Ca o relicvă vie dintr-o școală,
Să-și mai ajute, încă-odată, fata –

Și nici nu vede bine, nici nu știe
La noua întrebare să răspundă –
Și-ar vrea și în grădină să se-ascundă,
Și călăuză-n lume, să îi fie –

Așa se luptă nervii goi, în mine –
Copilului să-i dea o mângâiere –
Dar nu mai am răbdare și putere,
Fetițo, să-ți răspund, cum se cuvine–

Și vine clipa-n care “tata!” vei striga -
Demult îți voi fi dat ce nu mai sunt -
Dar chiar și prelungire de pământ,
Tot te voi sprijini, fetița mea...

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

MULTĂ CREDINȚĂ

Multă credință, Doamne, trebuie să avem în Tine,
Să mergem către Iad, în fiecare zi,
Răului, piramide să îi facem, și doar târg, din bine -
Să fim bătrâni, în rău - în bine, bieți copii –

Multă credință, Doamne, trebuie să avem în Tine,
Să ne mințim că-Ți suntem de folos, să știm
Că ne purtăm copiii către frontul unui bine
În care semeni nu au loc în țintirim –

Multă credință, Doamne, trebuie să avem în Tine,
Să știm că nu e loc în Lume pentru toți,
Și-n fiecare om învins să Te crucificăm pe Tine,
Luptând să fim mai sus cu-o treaptă, poli-gloți...

23 iulie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

TRUPUL ȘI SUFLETUL

Sufletul meu a ajuns la capătul drumului,
Dar trupul meu n-a ajuns.
Strigă, gol, ca o umbră a fumului –
Doamne, dă-i un răspuns!

Spune-i Tu, că-i dator, pân'la moarte,
Să mai pună un pas –
Să mai ude un pom, să citească o carte –
Nu să-și ia bun rămas!

Fără trup, n-are sufletul cruce
Pe pământ, și în cer –
Fără ea, Doamne, ce-Ți va aduce?
Numai silă, și ger –

Fără trup, sufletul se va pierde
Drept la Tine, în barbă!
Și-i păcat, fiindcă Raiul lui, verde
E acasă, sub iarbă!

23 iulie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

DE AM AVEA

De am avea noi, cei care cerșim,
Cu poezia, mila tuturor.
Atâta har, cât are-n țintirim
Tăcerea morților,

Ați scoate, zi de zi, câte-un pitac
Din buzunar, și ați hrăni cu el
Pe-aceia care fără de speranță tac
La surdo-muții marelui măcel.

De am avea, dar nu avem deloc.
Doar contemplăm pe piața unui vis,
Și facem, zi de zi, cu moartea, troc:
Noi – în Infern, și voi – în Paradis...

24 iulie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

O VORBĂ BUNĂ

De n-ai nimic de dat, în rai,
Nimic, sub soare, și sub lună,
Un singur lucru să mai dai:
O vorbă bună!

De totul e deșert și van,
E și gunoi, e și cunună,
Mai e pe lume un alean:
O vorbă bună!

Oțet, pe cruce, când întinzi
Celui ce-n veci n-o să apună,
Anină-i, încă, lângă grinzi:
O vorbă bună!

Și cuie-n palme când Îi bați,
Nepricepând ce va să spună,
Împarte, la tâlhari, și frați:
O vorbă bună!

Și-n clipa cea de căpătâi,
Când moartea-n tâmplă ți se-adună,
Spune-i și ei, să o mângâi:
O vorbă bună!

Și astfel, când va învia
Lumina cea nespus de bună,
Vei gănguri, păzit de ea:
O vorbă bună!

25 iulie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

LITANIE DE SÂMBURI

Iovacra mea, Iovacra mea,
Înțelepciunea-ți ia aminte,
Cum corcodușe de-ți voi da,
Va fi mai mult decât cuvinte –

Când heruvimi și serafimi
Cântând, te lasă tot flămândă,
Eu îți voi da, ca pe azimi,
Doar corcodușa lăcrimândă –

De-ai ști, de-ai ști, cât e de greu
Să urc, să le culeg, pe scară,
Și cât plătește Dumnezeu
Aroma dulce-acrișoară –

De-ai ști ce greu e să mai faci
Ceva, pe lume, gratuit,
Când lumea toată vrea pitaci,
Și dă cuvinte, la tocmit –

De-ai ști ce greu e să mai duci
În ceruri, roșii corcodușe,
În raiul plin doar de uluci,
În care dreptii sunt căpușe -

Iovacra mea, Iovacra mea,
Ești oameni, ziduri, sau ești poame,
Sau ești doar mâna ce va da
Livezi de fructe, la icoane –

Uscate mâini, uscate mâini,
De rugăciune fără roade,
Degeaba ceri din ceruri pâini,
Atât de drept, din cer, se cade –

Așa se face că-s dator
În luna august, mai ales,
Din roada corcodușilor,

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Să dau la sfinți, un înțeles –

Și-i bucurie mare-n schit,
Că se mai dă ceva, ce n-are
În Universul gratuit,
Fraternitate de vânzare...

25 iulie 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

DARUL

Am dat un dar unei femei bătrâne,
Care cânta în strană de demult.
Și am privit o clipă, să ascult
Lumina bucuriei ei, de pâne.

În mâna stângă, așeză ea darul,
Cu mâna dreaptă, I s-a închinat.
Și fața toată i s-a luminat
Când, sărutându-L, i-a cântat troparul –

Și parcă-n toată viața ei nu a primit
Un dar mai scump. Ca un copil, sfioasă,
Era în fericirea-i, mai frumoasă
Ca somnul unui prunc, la răsărit.

Și am plecat prea plin de bogăție,
Lăsându-i ei, în palme, pe Maria
Cu pruncul, sărutându-i veșnicia.
De-un leu, o iconiță de hârtie...

Dar ei, bătrânei, toată bucuria...

12 august 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

MARIA, MAMA

Lumea tot mai amară, ce o stricăm, Fecioară,
Acoper-o cu Pruncul, cu Taina-Ți, și Veșmântul,
Și liber precum caii, să zburde și Cuvântul
Ce naște, și mângâie a pruncilor povară –

Cu cât, nevinovată, întreaga noastră vină
Ne duce mai departe de Domnul, și de Tine,
Cu-atât ne-mpărtășește, și scaldă în Lumină,
Și fă în locul nostru, ce nu mai știm - un bine –

Tot mai grăbiți, ne-așteaptă, mai lacomi, ne răsare,
Tot mai sătui, ne rabdă, nemultumiți, ne poartă,
Și roua cea de sânge, și lacrima, de sare,
Spre tinda Casei Tale, tocmește-ni-le poartă –

Măicuță, cum e mama, și ea, cum e pământul,
Măicuță, cum e mama, și ea, cum este cerul,
Hrănește-ne cu sânii, înfașă-ne cu vântul,
Că și noi îți vom trece, prin inimă, ca fierul –

Caini, și răi, și Iude, și furi căzând într-una,
Și doar deșertăciune pe inima-Ți, Stăpână,-prea buna,
Îngăduie, Măicuță, să-Ți gângurim cununa
De-ați fi copiii care Te mușcă, doar, de mână ...

13 august 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CÂNTEC DE LEAGĂN

Să-ți fie, Doamne, somnul netulburat și lin -
Să dormi adânc, și dulce, întreaga veșnicie,
Izvoarele în susur odihna să-ți îmbie,
Și cetina, cu umbra, să-ți facă visul plin –

Să-ți fie, Doamne, somnul cel legănat, în pace -
Și noatenii să pască-n poiene cu trifoi,
Cărări de vânt să bată, prin turmele de oi
Și gănguritul ierbii, lumina-Ți care tace –

Să-ți fie, Doamne, somnul păzit de oameni buni –
Și mamele din lume ce-au fost, și se vor naște,
La sân să-ți țină caldă suflarea, ca pe moaște,
Când peste lumi coboară miresele din pruni –

Să-ți fie, Doamne, somnul mai dulce decât sarea –
Dormi, nani puiul nostru, căci noi suntem fărămi
Spre leaganul în care, cu inimi de salcâmi,
Te legănăm ca râuri, în care Tu ești marea ...

14 august 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

AZI VINE O TĂCERE

Azi vine o tăcere ce n-o vom ține minte.
E mai de preț o pâine, decât niște cuvinte.
Împingem bolovanul, ca Sisif, spre zori noi,
Va fi să ne strivească, de va veni-napoi –

Cu un pahar de vorbă, mai trece o amiază,
Uităm că viața noastră ne este morții, stază.
Și-n litere, și cifre, și plăsmuiri lucioase,
Uităm pentru o viață, de sânge, și de oase.

Se dau aceleași lupte, de nu între popoare,
Între acel ce are, și-acela care n-are,
Și Procust încă trece, prin lume, măsurat,
Visând să pună toate speranțele, pe pat –

Bat clopote de frunze, cu limba, cimitire,
Vestind, Universală, o clipă de oprire,
Și în bătaia lungă a clopotelor, toate,
O clipă e speranța de-a fi eternitate –

Azi vine o tăcere ce n-o vom ține minte.
E mai de preț o pâine, decât niște cuvinte.
Împingem bolovanul, ca Sisif, spre zori noi,
Va fi să ne strivească, de va veni-napoi –

19 august 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

RUGĂCIUNE PENTRU PLOAIE

legea milei

Așa cum mila ne-a secat în pleoapă,
Nici ploaia nu mai cade pe aici.
Laptele mamei nu s-a făcut apă.
Dispreț și hulă, doar, pentru calici.

Să spun cuvântul frate, mi-e rușine,
Căci grea povară e cuvântul frate.
Cu cât îi faci mai mult un strop de bine,
Cu-atât așteaptă să îl cari în spate.

Și nici nu știi de ce pe-aici nu plouă:
De îngâmfarea triștilor bogați?
Sau de batjocura săracilor, ce-n două
Nu-mpart nici sărăcia lor, la frați?

Și totuși, e o datină străbună
Să te rugăm, Hristosule din cer,
Să faci din lumea rea, o lume bună,
Chiar dacă are inima de fier...

Și dacă plouă, milă dând, cuminte,
Peste întreaga Lume, laolaltă,
Îi vei preda, și fără de cuvinte,
Ce Jos pogoară Legea Ta Înaltă...

25 august 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CĂLĂTORIE SPRE LOCUL INIMII

Ți-am pus sub cerul liber, ofranda-mi, înainte,
Un hârb de piei, și oase, și-o mână de cuvinte.
Din munți, și mări, și codri, venea, ecoul, jos:
„Ce searbăd ți-este cântul Păstorului Hristos!”

Și n-a fost zi, sub soare, n-a fost nici întuneric
În lunga noapte-a vrerii, poeme să nu-Ți scriu.
Dar răspundea pământul, din barba unui cleric:
„Ți-e cântul mort! Hristosul este un cântec viu!”

Și iată-ma poeme scriind de-atunci, cu viața.
Din muta liră, ruga sub paltini, scrijelind,
Dădeam ce-aveam la mine, un „bună-dimineța!”,
Și lumea-mi spunea „Bună!”, cu inima, colind.

Un colț uscat de pâine, un măr uitat de vreme,
Mărunte daruri care în seamă nu sunt luate,
Le dăruiam la oameni, și înfloreau poeme
Având în loc de roade, firimituri de frate -

Și munți, și mări, și codri, ofranda mea, fierbinte,
Puneau de dinainte Păstorului Hristos:
Un hârb de piei, și oase, și-o mână de cuvinte
Erau acum poeme, mergând spre El, pe jos...

26 august 2008

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

CUPRINS

RANA ÎN LUMINĂ.....	3
ICOANA SFINTEI PARASCHIVA.....	4
ATÂT S-A DAT.....	5
CUTIA MILEI.....	7
MÂNGÂIE-NE, DOAMNE.....	8
NU MĂ CREDE.....	10
ȚIE MĂ ROG.....	11
PE TINE TE-AU UITAT?.....	12
DE ZIUA TA.....	13
NUMELE CEL MAI FRUMOS DE PE LUME.....	14
O VIAȚĂ DE OM.....	15
CĂRAREA DARULUI.....	16
POARTA.....	17
PIATRA.....	18
FLORI DE TOAMNĂ.....	20
BRAZI.....	21
VATRA.....	22
CÂND MĂ VEI ÎNVĂȚA.....	23
IUBITĂ, TOAMNĂ.....	24
CARTEA VIEȚII PĂRINȚILOR.....	25
FLOARE DE RECUNOȘTINȚĂ.....	27
ICOANA.....	28
IOV.....	29
ÎN LIVADA CU MERI.....	30
RUGĂCIUNE.....	31
LOCUL INIMII.....	32
MÂINILE CELE MAI FRUMOASE DE PE LUME.....	33
BUCURĂ-TE.....	36
RUGĂCIUNE LA DEGETUL ARĂTĂTOR AL SFÂNTULUI NICODIM DE LA TISMANA.....	41
DOINĂ.....	43
PÂINEA CEA DE FIECARE POEZIE.....	44
FEMEIE-ÎNGER.....	45
MI-E FOAME DE TINE, IUBITO.....	46
TOAMNĂ EȘTI, IUBITO.....	48
MIROSUL DE LAPTE.....	49
CAPUL.....	50
APROAPELE MEU, SADDAM HUSSEIN.....	51
RUGĂCIUNE.....	52
SĂ ȘTII.....	53
LA MULȚI ANI!.....	55
CUVÂNT DE 8 MARTIE.....	56
ÎNTÂAMPLAREA CEA MARE.....	57
ȘAPTE BANI DE NICHEL.....	58
IERTARE.....	59
PÂINEA JUDECĂȚII.....	60
STATUI DE FACTURI.....	61
SCRISOAREA MARINEI CATRE MOS CRACIUN.....	62
PRIMĂVARĂ TÂRZIE.....	64
ÎNĂLȚAREA DOMNULUI.....	65
ROȘT.....	66
CÂND TOATE DE PE LUME-S SPUSE.....	67
DACĂ NU MORI.....	68
E ZIUA TA.....	69
VIZIUNE.....	71
TABLOU DE SORIN NOVAC.....	72

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”

Isus Hristos

MONUMENTUL	73
CAPUL LUI IOAN	74
CE VREAU SĂ MĂ FAC CÂND VOI AJUNGE MARE	75
ROAGĂ-TE, DOAMNE	76
ÎN FIECARE ZI	78
FIRIMITURA	79
COLIBA LUI PETRU	80
HRISTOS LA PÂRSCOV	81
CAIN	82
ABEL	83
30 MARTIE 1987	84
ILUZII	85
ALGEBRA UNUI ELEV AL VIITORULUI	86
CEL CE E ÎN NEVOIE	87
FLORI DE ICONIȚĂ	88
MAI LASĂ LUMINA	89
IERNI DULCI	90
MAI VINE MOȘ CRĂCIUN?	91
DARUL	93
CATEDRALA BUCURIEI	95
EUTOPIA	96
DOINA UNIRII	98
ÎȚI IARTĂ, DOAMNE, PEA FRUMOȘII ȚĂI NEBUNI	100
CELE 3 DORINȚE	101
LACRIMI AURITE	102
NUMAI ATÂT	103
CALEA ADEVĂRULUI VIETII	105
ACEASTA-I, DOAMNE, RUGĂCIUNEA MEA	106
MĂ-NTREB, IISUSE	107
MAI APROAPELE ȚĂU, DOMNUL	108
ROST	109
CURRICULUM VITAE	110
TESTAMENT	111
CUM A MURIT VEȘNICIA LA SAT	112
SĂ NINGI ÎN SAT, CU MINE, DES...	113
SEMINTELE LUMINII	115
RĂSPUNSUL	116
RUGĂCIUNE	117
SCHIMBAREA LA FAȚĂ	118
RUGĂCIUNE ATEE	119
CÂNTEC DE ZIUA NOASTRĂ	120
FLORI DE SALCÂM PENTRU NICĂPETRE	121
CRUCEA DE FIECARE ZI	122
PSALM PENTRU SUFLETUL IUBITEI	124
CITEȘTE, ȘI DĂ MAI DEPARTE!	125
QUO VADIS, HOMINE?	126
ASEMENI LUI PILAT	127
O VEȘNICIE... ÎNCĂ-O VEȘNICIE...	128
CÂNTEC DE LEAGĂN	129
CUVÂNT UNUI PARTICIPANT LA PARADA GAY-FEST	131
SPOVEDANIA CONTINUĂ	132
PĂMÂNT	133
ALEGEREA CEA BUNĂ	134
VOIEVODUL EMINESCU	136
RUGĂCIUNE	137
CĂȚĂRĂTORII	139
OM FĂRĂ MĂSURĂ	140
15 Iunie 2008 – ÎN BELLU	142
LÂNGĂ CEILALȚI	144
DRUMUL	145

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”

Iisus Hristos

CÂND MOARE UN POET	147
E PLINĂ LUMEA	148
VIS	150
DUMNEZEU ȘI SMOCHINUL	151
PLOAIE ÎN ALB	152
RUGĂCIUNE	153
FETIȚA MEA	154
MULTĂ CREDINȚĂ	155
TRUPUL ȘI SUFLETUL	156
DE AM AVEA	157
O VORBĂ BUNĂ	158
LITANIE DE SÂMBURI	159
DARUL	161
MARIA, MAMA	162
CÂNTEC DE LEAGĂN	163
AZI VINE O TĂCERE	164
RUGĂCIUNE PENTRU PLOAIE	165
CĂLĂTORIE SPRE LOCUL INIMII	166
CUPRINS	167

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

JIANU LIVIU-FLORIAN

Născut la 19 aprilie 1961, în Craiova.

Elev al Școlii Trișcu din Craiova, și al liceului “Nicolae Bălcescu”.

A absolvit Facultatea de Electrotehnică din Craiova, secția Automatizări și Calculatoare, promoția 1986, media 9.99, poziția a 7-a pe țară.

Parașutist militar brevetat.

Membru al “Societății Scriitorilor Olteni”, din mai 2000.

Membru al cenaclului “Al. Macedonski” al Societății Scriitorilor Olteni și al cenaclului “Marin Sorescu” al Sindicatului Electroputere Craiova.

Volume publicate: *informatică*

1. “Programarea orientată pe obiect în Turbo Vision” – Editura “Intarf”, Craiova, 1993, tipografia “Avrămeanca”.

2. “Programarea orientată pe obiect în Turbo Vision” – Editura Lotus, Craiova, 1994 (sponsor “CEROLA SRL”);

poezie

1. “Musca, păianjenul și paralelipipedul” – premiul I la Concursul Național de poezie “Al. Piru”, organizat de editura Vlad&Vlad, 1996, apărut la Editura Sitech, Craiova, 1998.

2. “Cheltuieli de suflet” – 1999, Editura Sitech, Craiova.

3. “Să-mpuști o pasăre care visează” – 2000, Editura Sitech, Craiova.

proză

1. “Lumea are cele mai bune intenții!” – proză scurtă, Editura “Contrafort”, Craiova, 2008, 200 pagini;

Antologii:

1. “Tărâm de dragoste”, 1979, poezie, Antologie a Comitetului Județean al Partidului Comunist Român, Dolj;

2. “La început a fost Cuvântul...”, 2000, a “Societății Scriitorilor Olteni”, poezie, proză ;

3. “A patra antologie paradoxistă”, New Mexico University, SUA;

4. “Vara visurilor mele”, 2003, Antologia revistei “Amurg Sentimental”, București;

5. “Zugravul de cuvinte”, Antologia Cenaclului “Marin Sorescu”, al Sindicatului “Electroputere” Craiova, aprilie 2004;

6. “Fifth Paradoxist Anthology”, Râmnicu-Vâlcea, 2006;

7. „Medalionul literar – structură permanentă de cultură și educație”, de Marian Barbu (coordonator), Alex. Gheorghe, Florea Miu, Radu Scorojitu, vol. II, Editura “Ramuri”, 2006, pag. 321, 572 pagini;

8. „Dicționarul Biografic al Societății Scriitorilor Olteni”, Editura MJM, Craiova, 2003;

9. „Împreună duminiri pe cale”, volumul 2, Fundația „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”, Craiova;

10. Antologia Concursului de creație literară: “Vara visurilor mele”, ed. a VII-a, 2008, organizat de revista Amurg sentimental și cenaclul “Visătorii” al Liceului din Puiești, Vaslui.

11. “Golgota hârtiei”, Antologia Cenaclului “Marin Sorescu”, al Sindicatului “Electroputere” Craiova, 2009;

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Colaborări la

Radio-Oltenia Craiova (poezie, reportaj) ,
Radio București (poezie),
Radio-Vacanța Costinești (poezie, reportaj, epigrame),
Radio Charlie,
Radio-Sud,
publicațiile “Licăriri”, “Înainte”, “Cuvântul Libertății”, “Ramuri”, “Rațiunea”, “Ediție specială”, “Gazeta de Sud”, “Femeia ortodoxă”, “Family News”, “Mozaic”, “Contact”, “Arca lui Noe”, “Lamura”, “MJM”, “Glasul femeii ortodoxe”, “Millenium” - Craiova;
“Limba și literatura română”, “Jungla Universitară”, “Amurg sentimental”, “Oglinda literară” – București; “Al cincilea anotimp”, “Crișana plus de duminică”, “Familia” – Oradea;
“Monitorul”, “Convorbiri literare” – Iași;
“Paradoxism” – Universitatea New Mexico, SUA;
“Gazeta de Sud-Est” – regional;
“Cetatea culturală” – Cluj;
“Almanah 2004 – Bucovina literară” – Suceava;
“Orizont Lupenean” – Lupeni, Gorj;
“Murmur” – revistă virtuală de gândire națională și ortodoxă;
“Nordlitera” – revistă virtuală;
“Pasager” - revistă virtuală;
“Terra Nova” - Canada - revistă virtuală;
“Prăvălia culturală” - revistă virtuală;
“Clopotul” – revistă virtuală;
“Altermedia” – revistă virtuală;
“Agero” – revistă virtuală, Stuttgart, Germania;
“Observatorul” – Toronto, Canada;
“Noi, NU!” – revistă virtuală;
“Candela de Montreal”, Canada;
“Destine literare”, Canada;
“Starpress” – Râmnicu-Vâlcea;
“Ecoul”, Epoca”, “Neamul românesc”;
“Glas comun”, “Slova creștină”;
“Singur” – Târgoviște;
“Caiete Silvane”;
“Rapsodia” – Sibiu; “Phoenix Mission” – Arizona, SUA;
“Cuvântul Liber” – cotidian mureșean;
“Mesagerul Olteniei” – Craiova;

Referințe critice:

Virgil Dumitrescu (1996), Alexandru Firescu (1996), Ștefan Tunsoiu (1996), Simona Lica (2000), Ștefan Marinescu (2001), Marian Barbu (2000-2008), Maria Prochiuc(2006), Tudor Negoescu(2006), Doina Pologea (2006), Florentin Smarandache (2006), Melania Cuc(2007), George Filip(2007), Ștefan Vlăduțescu (2008), Ștefan Doru Dăncuș(2009).

Premii în domeniile: tehnic, literar și artistic

(cronologic)

1. Premiul EDITURII MILITARE la OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ, faza finală, IAȘI, 1977; Profesor emerit de limba și literatura română: Iordache Aurelia.

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

2. Premiul I la OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ, faza finală, ARAD, 1978; Profesor emerit de limba și literatura română: Iordache Aurelia.

3. Premiul III pentru poezie, al Taberei de creație Ciric, Iași, 1979; Președintele juriului: Opriș Tudor.

4. Locul III pe țară, în cadrul Festivalului “Cântarea României”, Cluj, 1979, cu recitalul “În fața atomului”, de Geo Bogza; Președintele juriului: Cojar Ion.

5. Protagonist al spectacolului de muzică, poezie și euritmie “Sunt suflet in sufletul neamului meu”, al liceului Nicolae Bălcescu, regizat de Dl. Emil Boroghină, locul I pe țară, Festivalul “Cântarea României”, Piatra-Neamț, 1979; Președintele juriului: Popovici Alecu.

6. Rolul principal (Vlad Tepeș) în piesa “A treia țepă”, de Marin Sorescu, cu care trupa de teatru a CASEI DE CULTURĂ A STUDENȚILOR din Craiova, regizor – Patrel Berceanu - obține la Craiova, în 1986, locul I pe țară, pe scena Naționalului din Craiova, în cadrul Festivalului “Cântarea României”; În juriu: Sorescu Marin, Popescu Dumitru Radu, Tudor Gheorghe, Homeag Leni-Pințea, Mazilu Gheorghe.

7. Locul IV pe țară, în cadrul Festivalului “Cântarea României”, secțiunea recitare, Iași, 1985, cu poezia, creație personală, “GENEZA”; Președintele juriului: Caramitru Ion.

8. Premiul I la Sesiunea Națională a Cercurilor Științifice Studentești, Cluj, 1986, cu lucrarea “Conducerea cu sistemul de proces ECAROM 800 a 8 bucle de reglare independente”; Președintele juriului: conf. univ. dr. Ceangă Emil, Universitatea din Galați.

9. Premiul I la Concursul Național de poezie “Al. Piru”, organizat de editura Vlad&Vlad, 1996; Motto: “ Ce e tăcerea? De parcă ar avea dreptul la mai mult! (Merwin)”; În juriu: Gabriel Chifu, Patrel Berceanu, Marius Ghica, Mihai Duțescu, Constantin Barbu, Ilarie Hinoveanu, Virgil Dumitrescu, Dan-Ion Vlad, Octavian Lohon.

10. Premiul Special pentru Scenografie al juriului, în cadrul Festivalului Internațional de Teatru Francofon, ediția a III-a, Arad, 23-26 octombrie, 1995, pentru scenografia piesei “Cântăreața cheală” (în limba franceză), de Eugen Ionescu, cu formația de teatru a liceului CFR din Craiova. Regia: profesor dr. de limba franceză Tronea Maria și profesor lb. română-franceză Jianu Mihaela;

11. Membru al Societății Scriitorilor Olteni, mai 2000;

12. Laureat al concursului “Vara visurilor mele” – secțiunea proză - organizat de revista “Amurg Sentimental” din București și Cenaclul “Visătorii” al Liceului din Puiesti Vaslui, 30 iulie 2002; Motto: “Ce este limba? Haină neagră ce căzu de pe zid/ Cu mânecele încercând să spună ceva. (Merwin)”; Președintele juriului: Machidon Ion.

13. Redactor și tehnoredactor al “Dicționarului Biografic al Societății Scriitorilor Olteni”, editura MJM, Craiova, 2003;

14. Cercetări privind conducerea sistemelor tehnologice flexibile de fabricație pentru deformarea plastică la rece a pieselor pentru caroserie auto – Teză de doctorat – dr. ing. Marian Popescu, Universitatea Dunărea de Jos, Galați 2004 -> colaborator; Conducător doctorat: prof. univ. dr. Epureanu Alexandru.

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

15. Membru în colectivul de redacție al publicației on-line de gândire și atitudine ortodoxă – “Murmur”, din septembrie 2004;

16. Premiul I la Concursul Național de Poezie religioasă "Daniil Sandu Tudor", Vatra Dornei, 20-23 iulie 2006. Motto: “...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...” (Iisus Hristos). Premiul este un dar pe care îl fac, din toată avariția și fățărnicia mea, Domnului și Dumnezeuului nostru, Iisus Hristos. În juriu: Verona Dan, Ursu Liliana, Pillat Monica.

17. Premiul al II-lea la Concursul Național de Poezie “Dor de dor”, Cluj-Napoca, mai 2007. Motto: “Veșnicia s-a născut la sat” (Lucian Blaga). În juriu: Țene Al-Florin, Toma Marin.

18. Premiul al III-lea, secțiunea proză scurtă, 2007, la prima ediție a Concursului Național de Poezie, Proză Scurtă și Pictură, cu tema IISUS, organizat de Trustul de Presă “Ambasador”, în parteneriat cu Direcția Județeană pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național Mureș și Asociația Artiștilor Plastici Mureș. Motto: “...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...” (Iisus Hristos). Închin și ofer acest premiu Domnului și Dumnezeuului nostru, Iisus Hristos, cel miluit în timpul vieții pământești cu premiile palmelor, sudalmelor, caznelor, temniței, lanțurilor, pătimirilor, și răstignirii pe cruce.

19. Premiul pentru literatură creștină, secțiunea proză, la Concursul Național de Poezie și Proză Scurtă "V. Voiculescu", ediția a XVIII-a, Buzău, 11 octombrie 2007, organizat de Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a județului Buzău, în colaborare cu Biblioteca județeană "V. Voiculescu", Centrul județean al Creației Populare, Primăria comunei Parșcov, Muzeul județean, Casa de Cultură a municipiului Buzău, Fundația pentru tineret Buzău, Asociația culturală "Renașterea buzoiană", Fundația academică "V. Voiculescu", Fundația "Irineu Mihălcescu". Motto: "Doamne, numai dragostea Ta aș fura..." ("Tâlhar", de Vasile Voiculescu). Președintele juriului: Popescu Florentin.

Închin acest premiu pentru pomenirea părintelui Cleopa Ilie, și a desăvârșitului creștin, medic, adesea fără de arginți, și minunat scriitor, Voiculescu Vasile.

20. Premiul I, secțiunea proză scurtă, la Festivalul Național de Umor „Ion Cănașvoiu”, ediția a XV-a, 20-21 octombrie 2007, Organizat de Consiliul Județean Gorj, CJCPCT Gorj, Biblioteca județeană, Muzeul Gorjului, Liga culturală „Fiii Gorjului” și Consiliul local Runcu. În juriu: Ștefan Cazimir, Nicolae Dragoș, Cornel Udrea.

Motto: "...Și dăruieți zâmbetul vostru... Căci nimeni nu duce lipsă mai abitir de așa ceva, decât acela care nu a dăruit niciodată un zâmbet semenilor lui...".

Închin acest premiu pentru pomenirea părintelui Cleopa Ilie, a scriitorului Ion Cănașvoiu, și a tatălui meu, Marian.

21. Premiul al II-lea, Concursul de Creație (secțiunea literatură umoristică, proză scurtă), Festivalul Național de Umor “Liviu Oros” Deva - ediția a VIII-a, 28-29 martie 2008. Președintele juriului: Cornel Udrea.

Motto: „...Și dăruieți zâmbetul vostru... Căci nimeni nu duce lipsă mai abitir de așa ceva, decât acela care nu a dăruit niciodată un zâmbet semenilor lui...”.

Închin acest premiu Regelui Universului, Iisus Hristos, și soției mele, Mihaela.

22. Premiul Editurii “Junimea”, la Concursul Național “Ion Creangă” de creație literară – povești, organizat de Muzeul Literaturii Române, Iași, Uniunea Scriitorilor din România - filiala Iași, Primăria Iași, ediția a XV-a, Iași, 13 aprilie 2008.

Motto: “...Mă închin cu sănătate de la golătate, despoieții din urmă. De n-aveți ce mânca acolo, poftim la noi, să postim cu toții...” (Ion Creangă)

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Închin acest premiu pentru pomenirea Bisericii Ortodoxe Române, a părintelui Cleopa Ilie, a scriitorului, fiu de țărani, Ion Creangă, a mamei mele, Adriana, și a familiei mele.

23. PREMIUL IV (MENȚIUNE SPECIALĂ) - “De ziua ta” - AL EDIȚIEI I A CONCURSULUI INTERNAȚIONAL DE POEZIE AL ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI “STARPRESS” www.valcea-turism.ro Organizat din inițiativa a două forțe scriitoricești, din MONTREAL - CANADA (poet - GEORGE FILIP) și RÂMNICU VALCEA - ROMANIA (editor - LIGYA DIACONESCU), de Revista Internațională STARPRESS (www.valcea-turism.ro), în Parteneriat cu RADIO ROMÂNIA INTERNAȚIONAL, în colaborare cu: Editura DESTINE MONTREAL (e-mail: poetgfilip@yahoo.ca PUBLICAȚIA - REVISTA OBSERVATORUL - SUA & CANADA www.observatorul.com, CENACLUL OBSERVATORUL, COLECTIVUL TEATRULUI TUDOR MUȘATESCU DIN TORONTO, PUBLICAȚIA CANDELA - CANADA cu sprijinul REVISTEI IOSIF VULCAN DIN AUSTRALIA, www.revistaiosifvulcan.wordpress.com, www.ioanmiclau.wordpress.com, ROMANIAN GLOBAL NEWS (AGENȚIA DE PRESĂ A ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI) și redactia RGN (www.rgnpress.ro), precum și a numeroase publicații naționale și internaționale din România și străinătate printre care amintim: www.monitor-cultural.com, poesis.weblog.ro, www.ro-muenchen.de, www.realitateadinitalia.com, ASOCIAȚIA INTERCULTURALĂ ARS LONGA e.V. – Nürnberg, www.poezii.biz, ta.wordpress.com, www.romaniaitalia.net, es.wordpress.com, www.aradon.ro, www.biserici.org, zh.wordpress.com, eu.wordpress.com, groups.yahoo.com – cehia, technorati.com, www.revistamurmur.info, www.bocancul-literar.ro, www.sphere.com, www.GlasComun.info, Cenaclul Virtualia Iași, Publicația FLUX - Republica Moldova, etc. (Menționăm că Artefactele și Simbolistica de Premiere, de inspirație istorică din antichitatea greco-romana, sunt oferite de «AGORA ROMAGNA LATINA» - Canada, Societate pentru Istorie, Cultură și Latinitate, prin grija domnului Daniel Constantin Manolescu, promotor și tribun al sus-numitei societăți.). Președintele juriului: Filip George.

Închin acest premiu pentru pomenirea Fecioarei Maria, și a tuturor Sfinților.

24. Premiul al II-lea pentru eseu, la cea de-a VII-a ediție a Concursului de Creație literară “VARA VISURILOR MELE”, București, iulie 2008. Președintele juriului: Machidon Ion.

Motto: "...luă iar în mână tidva cea scîrboasă / și-înfipse dinții-într-însa, ca ogarul." (v. 77,78) “Infernul” (Dante Alighieri).

Închin acest premiu românilor care au fost, sunt, și vor veni, și Regelui lor, Iisus Hristos.

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

"Tânărul lipsit de experiență în războiul duhovnicesc lasă pe fundul fiecărei lui fapte bune să se strecoare slava deșartă și părerea de sine. Dar soldatul încercat în acest cumplit război, în mijlocul vâltorii luptei contra patimilor aflându-se, nici o nădejde în sine nu-și pune, ori în faptele lui bune, ci mai vârtos sporește rugăciunea cu lacrimi, strigând întru ajutorul lui Dumnezeu. Avva Matoes zicea: "Cu cât omul stă mai aproape de Dumnezeu, cu atât se vede mai păcătos." El mai zicea: "Când eram tânăr, gândeam câteodată că am făcut vreun bine: acum că sunt bătrân, văd că nici măcar un bine nu am lucrat cu adevărat vreodată". Dar oare nu zis-a Însuși Domnul nostru: " Nimeni nu este bun decât numai Unul Dumnezeu " (Matei 19:17).Deci dacă bun nu este nimeni decât numai Unul Dumnezeu, izvorul a tot binele, atunci cum ar putea fi bună vreo faptă care nu vine chiar de la Dumnezeu? Și cum ar putea cineva care lucrează vreo faptă bună să și-o atribuie sieși, iar nu lui Dumnezeu? Și dacă așa stau lucrurile, atunci în ce se va putea lăuda vreodată omul cel muritor? În nimic, decât numai în Domnul și în bunătatea Lui!"

"Proloagele de la Ohrida" - de Sfântul Nicolae Velimirovici - Vol. I - pag. 530

Dumnezeu nu a făcut oamenii roboți. Oamenii au liber arbitru. Omul este conlucrător cu Dumnezeu pentru împlinirea binelui Dumnezeiesc.

Referințe critice

"Liviu Florin Jianu scrie o poezie subtilă, modernă, între tradiție și experiment în totul novator ; este un spirit contemplativ, tulburat de nostalgie și neliniști, de spaime ale timpului său, uneori chiar anxios, dar precizia expresiei este îngemănată mai întotdeauna cu instinctul inefabilului și al diafanului, astfel că influențele varii se omogenizează iar figurativul citadin sau exotic și fabulosul cotidian au "contrapuncte" naturiste și familiale ce dau, parcă, un aparent aer vechi de plângere biblică: după strămoși, după neuitatul părinte Marian, după locurile natale descoperite de mistere și legende, după setea de puritate a adolescenței unită cu oroarea de platitudinea vârstei mature...

Poezia sa are etnicitate, o anume celebrare a elementelor firii în viziune modernă, are "noapți ale risipitului", vedește ironii cu detașare și stil, "întâlniri în oglindă" ale unui pelerin în timp, are eros și cântec, puls și permanență, jocuri cuceritoare de-a râsul și de-a plânsul, spirit magic uneori, virtuți ale ironiei, dar și retrageri spre îndărătul cuvintelor,

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

sarcasm ca terapeutică...

Modern prin excelență, personal și plin de neprevăzut, poetul ni se pare, totuși și înainte de toate, creatorul unei poezii de inefabilă nuanță intelectuală, dar și al unei memorialistici poetice semnată - Liviu Florian al Orlei."

Alexandru Firescu, despre volumul de debut, "Musca, păianjenul și paralelipedul", ziarul "Rațiunea", Craiova, 1997

Liviu Jianu: Exerciții de proză cugetată

Ștefan Vlăduțescu

“Există fapte și oameni care în particular n-au nimic care să atragă ca inspirație epică. Totuși, un spirit ce lecturează cotidianul cu o privire scrutătoare, sub aparența de platitudine și în cuprinsul banalității, găsește semnificații desfătătoare. Acestea sunt coordonatele universului epic al cărții de proze scurte „Lumea are cele mai bune intenții!” (Craiova, Editura Contrafort, 2008) de Liviu Jianu.

Autor de volume de poezie și de informatică, concitadinul nostru Liviu Jianu debutează în ordinea epicului, arătându-se un bun narator. Cartea acoperă un interval tematic tridimensional și se dezvoltă în trei tonalități distincte. Se individualizează mai întâi un stil al reflecției ce urcă de la concret la general, fabulos și umoristic. Este vorba de o meditație ce se investește într-un registru grav, insinuant liric și cu o marcată deschidere spre simbol. Se înscriu pe această dimensiune schițe precum „Buzunarele”, „Gradație de merit”, „Educatorea” și „Dicționar de război”. Pecetea acestora este, dincolo de stil, centrarea pe evenimente și împrejurări de mare semnificație existențială. Faptele se impun împotriva povestirii. Acest lucru ne dă senzația că avem de a face cu narațiuni fără epic, mizând probabilistic pe o bine controlată transparență a fisiunii simbolurilor. Între acestea, „Buzunarele” și „Gradație de merit” sunt antologice și, parcă, de nerepovestit.

Pe o a doua dimensiune întâlnim un stil jurnalistic anticalofil și plin de vervă, un stil al reținerii unor vieți aflate în plină viteză, unul al oralității accelerate, al vorbirii naturale atrasă în proză de exigențele prinderii în literar a ceea ce este domestic și cotidian. Aici se încadrează

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

schițe precum „Sfântul Mitică Le Grand”, „Ceaiul rusesc”, „Mătura” sau „Moneda de 10 cenți”. În această zonă, Liviu Jianu face proba resurselor sale lingvistice și capacității de a fixa idei și trăiri în armătura unui dialog polifonic. Izbutește să configureze biografii și să înrămeze limbajual portrete. Reușește să concretizeze o elegantă dinamică a narațiunii, să scoată în evidență autenticitatea reacțiilor comportamentale și să le păstreze acestora o nuanță de fidelitate a transcrierii.

Un al treilea stil ce aduce cu el și un registru specific este acela de autoinvestigare religios-teologică. Pe această zonă se configurează chipuri și oameni strălucitori așezați în locuri unde se întâmplă lucruri de rezonanță esențială. Scena este învăluită în cuvinte evocatoare și purtătoare de conotații de plecaciune și smerenie. Acum prozatorul dovedește o remarcabilă capabilitate de a păstra sfiala adresării și ispitirea rugăciunii în limitele literaturității. Intervenții narative, precum „Vânduți pe doi Hristoși”, „Rugăciune”, „Preotul de familie” sau „O ursitoare a Sfântului Scaun” ilustrează potențialitatea de a face din smerenie și modestie o experiență estetică.

Cele trei stiluri nu se află în competiție. Ele sunt complementare, instanța epică reușind să nu le amestece și a produce buimăcire. Un stil de exclusivitate se profilează în fiecare povestire. Ele sunt, de asemenea, echivalente valoric și fac ca volumul să fie pe fiecare zonă tematico-stilistică unitar.

Propensiunea și înzestrarea prozatorului sunt spre literatura de comportament cu inflexiuni simbolice. Proza prinde agreabil mișcarea sentimentelor, observă bine trăirile complexe și notează pertinent situațiile existențiale. În plus, izbutește să țină în concordanță desfășurarea evenimentelor și „filmarea” lor narativă. Momentele statice sunt investite cu semnificații reflexive, precum niște pauze pentru intervenția gândirii. Conflictele, intrigile sunt rare, căci mișcarea este supravegheată de sus și de departe. Prozatorul este un bun constructor de imagini în mișcare. Sigur, curgând pe trei brațe, volumul nu are coerență și coeziune decât la nivelul instanței narative, dar lectura nu este afectată de fragmentarism. Se observă o lipsă de aparență pentru descriere și discursivitate în favoarea unei plăceri elegante a povestirii ce caută, dincolo de aparențe, sensuri și semnificații profunde ale existenței.

Cu lumea interioară a povestirilor sale, Liviu Jianu are delicate și generoase intenții bune, iar lumea la rândul ei are cu ea însăși o înțelegere de nezdruncinat. Am spune că aceasta este proza lumii celor mai bune, confirmate și realizate intenții. Vedem în acest volum o probă de teme și de stiluri. Marele efort de-abia începe pentru a alege să fii ceea ce talentul îți permite și a scrie coeziv, unitar și coerent pe spații mari.”

Motto:

„...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut...”
Iisus Hristos

Ștefan Vlăduțescu, despre volumul “Lumea are cele mai bune intenții”,
revista “Millenium”, Craiova, 2008

„Scriitor contemporan de-o efervescență creatoare reală, ține în echilibru perfect latura visului în care poemul sau proza se suprapun, se pliază simetric și cu un soi de liturgic respect, peste latura științifică, tehnică, - care ar părea la o primă privire că ține de lumea „seacă”, în care trăim, de timpul prin care hălăduim înfrățiți de bunăvoie și irevocabil cu cipul electronic. Jianu Liviu-Florian demostrează prin ceea ce face că , în pofida unor falși profeți, Poezia va rezista, va Exista pentru că ne-a fost dată de Dumnezeu, ca antidot la frică, uitare, prostie, nimicnicie...”

Melania Cuc

Redacția revistei Agero, Stuttgart